Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1654 | 4 PAGINI — 20 BANI | Vineri 20 august 1954

Oameni ai muncii din industria alimentară!

Sporiţi producţia şi îmbunătăţiţi calitatea produselor!

Daţi mai multe produse de carne, lapte, peşte, grăsimi, zahăr şi alte mărfuri necesare consumului popular!

(Din Chemările de 23 August 1954 ale C.C. al P.M.R.)

Statul nostru democrat popular — luptător consecvent pentru pace

NU-I MULT DE CÎND un pumn de senatori americani s-au adunat pentru a discuta situaţia din ţara noastră. Pumnul acesta de slujitori ai dolarului poartă denumirea oficială de comisia senatorială pentru afacerile externe de pe lîngă Congresul S.U.A. şi are drept căpetenie pe un anume senator Wiley. Faptul ar fi trecut desigur nebăgat în seamă dacă acestor domni de peste ocean nu li s-ar fi năzărit să dea lecţii poporului romîn şi să indice drept politică pe care s-o urmăm politica care le este lor pe plac.

Ridicolul pretenţiilor senatorilor americani nu trebuie subliniat în mod special. Este suficient să ai puţin bun simţ ca să-ţi dai seama că este vorba de-o neruşinată intervenţie în treburile interne ale altei ţări. În privinţa aceasta senatorii americani nu se dovedesc originali ci... ancoraţi într-un trecut pentru totdeauna apus. Ei se mai cred, poate, în vremurile cînd politica statului romîn era dictată de la Washington, Londra şi Berlin.

Aceasta a fost însă pînă acum un deceniu. Astăzi Romînia este un stat independent, de sine stătător, a cărui politică internă şi externă este dictată de interesele poporului romîn, de interesele păcii între popoare. Politica externă a Republicii Populare Romîne este hotărîtă de însuşi poporul romîn, oglindind măreţele transformări prin care patria noastră a trecut în ultimii zece ani.

Romînia burghezo-moşierească era formal o ţară independentă. Independenţa aceasta exista însă numai pe hîrtie. Burghezia şi moşierimea romînă îndeplineau cu docilitate ordinele patronilor de trusturi din occident, le făceau jocul aşa cum aceştia doreau. Pentru guvernele care s-au perindat la cîrma Romîniei pînă la 23 August 1944 nu exista nici onoare naţională, nici înţelegere pentru năzuinţele populare. Guvernele Romîniei burghezo-moşiereşti au practicat o politică aventuristă, de transformare a ţării noastre într-un cap de pod antisovietic. Profitînd de poziţia strategică a Romîniei, ele au supralicitat interesul puterilor străine, punînd la mezat bogăţiile şi pămîntul patriei. S-a ajuns astfel la situaţia ca trimişi ai monopolurilor străine ca Charles Rist să controleze economia romînească asemeni unor guvernatori coloniali. Politica externă a Romîniei burghezo-moşiereşti de slujire a intereselor puterilor imperialiste a făcut cu putinţă invadarea pămîntului patriei de către militariştii germani de două ori.

23 August 1944 reprezintă o piatră de hotar în politica externă a ţării noastre. Eliberarea ţării de către glorioasa Armată Sovietică şi lupta forţelor patriotice în frunte cu comuniştii a făcut cu putinţă ca Romînia, în trecut una din cele mai înapoiate ţări de pe glob, să păşească în rîndul celor mai avansate ţări din lume în ceea ce priveşte orînduirea social-politică.

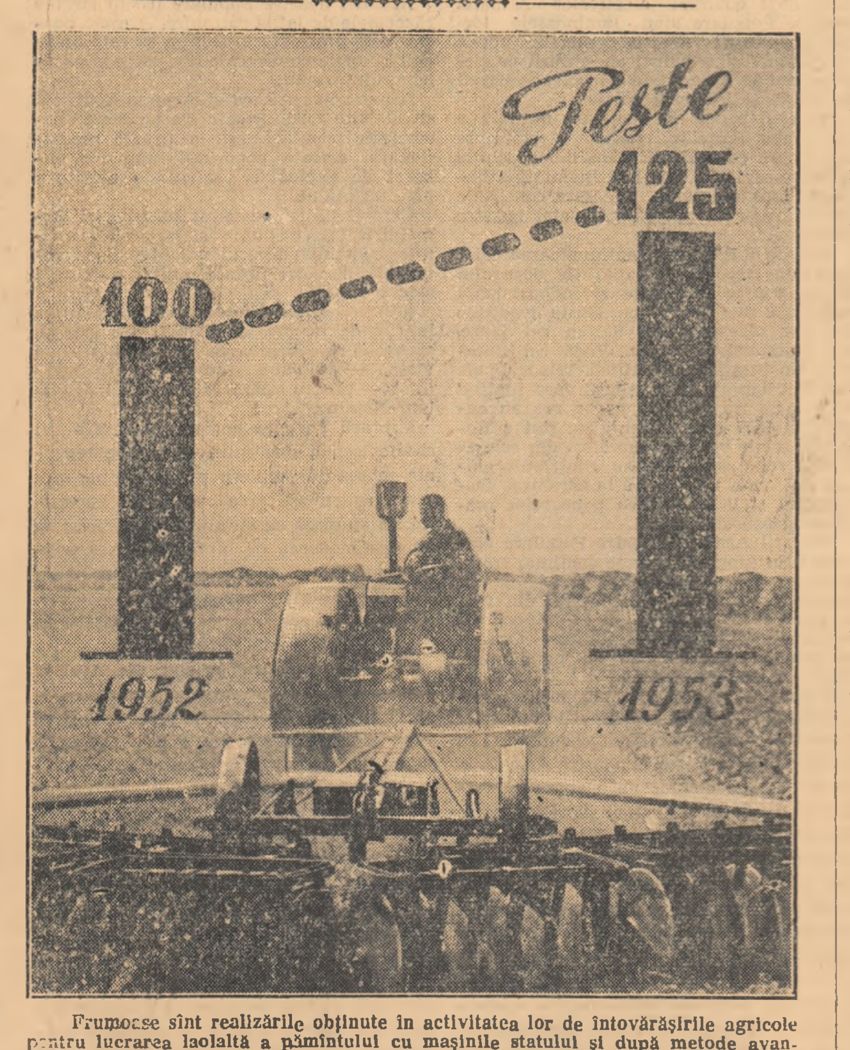
Poziţia internaţională a ţării noastre s-a consolidat neîncetat. Succesele patriei noastre pe drumul construirii socialismului au făcut ca în întreaga lume să crească prestigiul Republicii Populare Romîne. Patria noastră promovează o consecventă politică de pace, de înţelegere cu toate popoarele şi în primul rînd cu popoarele frăţeşti ale Uniunii Sovietice şi ale ţărilor de democraţie populară care construiesc o viaţă nouă.

Dorinţa de pace a poporului nostru îşi găseşte expresia în fiecare act al politicii externe a statului nostru democrat-popular. În cele mai arzătoare probleme ale relaţiilor internaţionale statul nostru şi-a spus răspicat cuvîntul în apărarea păcii şi a independenţei popoarelor. Guvernul nostru, prin declaraţia pe care a dat-o publicităţii în urmă cu cîtăva vreme, a sprijinit propunerile sovietice în vederea creării unui sistem de securitate colectivă în Europa. Prin aceasta, Republica Populară Romînă s-a pronunţat împotriva dezbinării Europei, împotriva formării de blocuri militare opuse unul altuia. Ţara noastră şi-a exprimat nestrămutata convingere în posibilitatea coexistenţei paşnice a ţărilor cu sisteme sociale diferite. Guvernul romîn militează pentru ca în practica internaţională să se încetăţenească principiul folosirii tratativelor ca metodă de rezolvare paşnică a tuturor problemelor litigioase. De aceea, guvernul romîn a salutat împreună cu întregul popor al patriei noastre succesul obţinut de conferinţa de la Geneva. Masele populare din ţara noastră sînt convinse că succesul conferinţei de la Geneva poate şi trebuie să constituie un imbold pentru reglementarea paşnică a altor probleme internaţionale şi în primul rînd a problemei germane. Poporul romîn priveşte cu îngrijorare renaşterea militarismului german înfăptuită în Germania apuseană sub oblăduirea puterilor occidentale şi consideră că eventuala creare a „comunităţii defensive europene" nu poate să facă decît să compromită şansele unei unificări democratice a Germaniei.

Ţara noastră duce o politică de respectare a independenţei şi suveranităţii celorlalte state, de neamestec în afacerile interne ale altor state. Cercurile agresive de peste ocean nu vor să ţină însă seama de noua realitate romînească din ultimul deceniu şi se leagănă în iluzia că ar mai putea să reîntoarcă trecutul. Ele întreprind o politică duşmănoasă faţă de ţara noastră, se dedau la tot felul de provocări şi încearcă pe toate căile să împiedice intrarea Romîniei în Organizaţia Naţiunilor Unite.

Poporul romîn, şi alături de el întreaga omenire progresistă, ştiu însă că Romînia democrat populară prin contribuţia adusă la cauza păcii mondiale are dreptul să facă parte din Organizaţia Naţiunilor Unite. Republica Populară Romînă este un factor activ al marelui lagăr al păcii. Este un titlu de nespusă mîndrie pentru toţi oamenii muncii din ţara noastră faptul că sîntem cetăţeni ai marii armate a partizanilor păcii, în ale cărei prime rînduri păşesc oamenii sovietici.

Poporul nostru socoteşte prietenia cu Uniunea Sovietică drept parte componentă şi indestructibilă a politicii externe de pace a R.P.R. Alături de Uniunea Sovietică, de Republica Populară Chineză şi de toate celelalte ţări care luptă pentru pace, Republica noastră Populară este hotărîtă să depună toate eforturile pentru ca în lume să biruie pacea, pentru ca popoarele să fie eliberate pentru totdeauna de ameninţarea războiului.

Frumoase sînt realizările obţinute în activitatea lor de întovărăşirile agricole pentru lucrarea laolaltă a pămîntului cu maşinile statului şi după metode avansate. Recoltele tot mai sporite de la un an la altul culese la hectar, dezvoltarea şi întărirea lor continuă, au sporit încrederea ţăranilor muncitori în întovărăşirea agricolă şi i-a îndemnat să păşească pe această cale. Şi de la un an la altul, tot mai mulţi ţărani muncitori s-au înscris în întovărăşirile agricole, mărind astfel suprafaţa lor arabilă. Numai anul trecut — după cum se vede în graficul de faţă — suprafaţa arabilă a întovărăşirilor agricole a crescut cu 25 la sută faţă de anul 1952.

Solemnitatea înmînării Premiilor de Stat

Joi dimineaţa a avut loc la Consiliul de Miniştri solemnitatea decernării diplomelor, medaliilor şi premiilor laureaţilor Premiului de Stat al R.P.R., pentru lucrările deosebit de valoroase realizate în anul 1952.

La solemnitate au luat parte tovarăşii: Gh. Gheorghiu-Dej, preşedintele Consiliului de Miniştri, dr. Petru Groza, preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale, Gh. Apostol, prim secretar al C. C. al P. M. R., I. Chişinevschi, Chivu Stoica, Al. Moghioroş, prim vicepreşedinţi ai Consiliului de Miniştri, Miron Constantinescu, Petre Borilă, vicepreşedinţi ai Consiliului de Miniştri, acad. prof. dr. C. I. Parhon, preşedinte de onoare al Academiei R.P.R., miniştri, membri ai C.C. al P.M.R., conducători ai instituţiilor centrale şi ai organizaţiilor de masă, academicieni, reprezentanţi ai instituţiilor ştiinţifice şi culturale, oameni ai artei şi culturii, muncitori şi tehnicieni.

Tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej a înmînat diplomele, medaliile şi premiile laureaţilor Premiului de Stat, în aplauzele vii ale celor prezenţi.

A luat apoi cuvîntul tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej.

Sărbătorind a 10-a aniversare a eliberării ţării, noi facem cu legitimă mîndrie bilanţul realizărilor dobîndite de regimul democrat-popular şi în domeniul culturii, devenită cu adevărat bun al poporului.

Înalta preţuire de care se bucură oamenii de cultură în ţara noastră din partea largilor mase ale poporului, este cea mai înaltă recompensă a meritelor dvs., a strădaniei dvs. de a da poporului opere de preţ, fiecare în domeniul său de activitate.

Partidul Muncitoresc Romîn şi guvernul R.P.R. duc o nestrămutată politică de asigurare a avîntului tuturor forţelor creatoare ale poporului, de asigurare a celor mai prielnice condiţiuni pentru succese tot mai mari ale oamenilor de cultură.

Felicitîndu-vă călduros pentru înalta distincţie primită, noi urăm celor prezenţi şi prin ei tuturor celor ce muncesc cu hărnicie şi devotament pe tărîmul ştiinţei, tehnicii, literaturii şi artei, să dobîndească noi realizări de valoare, contribuind la înflorirea economiei şi culturii, la triumful operei de construire a socialismului.

Au luat cuvîntul numeroşi laureaţi ai Premiului de Stat.

Acad. prof. dr. C. I. Parhon, distins pentru îndelungata şi valoroasa sa activitate ştiinţifică, a spus printre altele:

Succesele pe care le-am obţinut se datoresc faptului că ştiinţa din patria noastră slujeşte cu bucurie poporul, că leagă tot mai strîns teoria de practică, contribuind astfel la făurirea unei vieţi fericite şi îmbelşugate a oamenilor muncii.

Înalta distincţie ce mi s-a acordat o consider nu numai ca o răsplată sau un gest de preţuire, ci ca un puternic îndemn de a consacra toate puterile mele, toate cunoştinţele, toată strădania mea, pentru dezvoltarea şi înflorirea ştiinţei patriei mele, ştiinţă care serveşte cu ardoare şi elan construirea socialismului şi apărarea păcii.

Mulţumind pentru înalta preţuire, pictorul Camil Ressu, distins pentru tabloul „Iscălind pentru pace" şi pentru întreaga sa activitate a spus: Zece ani au trecut de la eliberarea ţării noastre. Acest deceniu constituie o epocă plină de realizări atît în viaţa socială, economică cît şi culturală a ţării noastre. Noi artiştii, trebuie să învăţăm să ţinem pasul cu marile transformări care se petrec sub ochii noştri. Problemele însemnate, de o mare amploare, stau în faţa noastră, la care trebuie să luăm parte ca artişti şi ca cetăţeni.

Mulţumind guvernului nostru pentru atenţia care ne-o acordă, sîntem datori să dăm poporului nostru opere demne de epoca noastră.

A vorbit apoi acad. Simion Stoilov, distins pentru lucrarea „Teoria funcţiilor de variabilă complexă", vol. I.

Premiile de Stat — a spus vorbitorul — sînt una din manifestările cele mai caracteristice şi mai elocvente ale grijii permanente pe care partidul şi guvernul o poartă ştiinţei şi oamenilor de ştiinţă, dezvoltării culturii în patria noastră.

Să-mi fie permis ca împreună cu colegii mei să văd în această înaltă distincţie o recunoaştere şi o apreciere a întregii activităţi matematice ce se desfăşoară azi la noi, a eforturilor ce s-au făcut în ultimii ani, pentru realizarea unei legături tot mai strînse şi mai organice cu activitatea ce se desfăşoară în alte domenii de cercetare, în fizică, mecanică, ştiinţe tehnice, şi prin ele cu practica industrială şi producţia.

Scriitorul Zaharia Stancu, premiat pentru romanul „Desculţ", mulţumind partidului şi guvernului pentru înalta preţuire şi dinstincţie acordată, după ce a amintit condiţiile grele ale creatorilor în regimul burghezo-moşieresc, a spus:

Acum 10 ani, în ziua de 23 August, regimul fascist a fost răsturnat. Din acel moment, scriitorii şi oamenii de artă din ţara noastră au început să fie consideraţi oameni folositori poporului muncitor. Partidul ne-a apropiat, ne-a educat.

Pe mine personal, pe alţi tovarăşi de vîrsta mea şi pe alţii mai tineri, partidul ne-a ajutat să creăm opere literare de o valoare pe care noi n-am fi atins-o fără grija şi dragostea pe care partidul ne-a arătat-o în permanenţă.

În toate cărţile pe care le vom scri de acum înainte vom căuta să depăşim operele care au fost premiate.

Luînd cuvîntul, regizorul Sică Alexandrescu, premiat pentru valorificarea operei dramatice a lui I. L. Caragiale, a spus printre altele: Mulţumesc partidului şi mulţumesc guvernului pentru cinstirea care mi se face astăzi şi prin mine mulţumeşte un întreg şir de actori care înainte de acest deceniu n-ar fi putut spera să trăiască o zi ca cea de astăzi.

Cei 10 ani care au trecut de la eliberare, au dat actorului în ţara noastră adevărata lui demnitate umană şi rolul lui în societate. Sîntem chemaţi să facem ca arta noastră să fie o părticică din truda comună, pentru realizarea unei vieţi noi, fericite. Cinstirea care ni se face astăzi este un imbold în plus în această muncă.

În numele colectivului premiat pentru realizarea unor maşini şi dispozitive necesare industriei textile a vorbit ing. Ion P. Popescu.

El a arătat că printr-o muncă neobosită, folosind bogata documentaţie şi experienţă sovietică, colectivul a reuşit să proiecteze şi să construiască maşinile şi dispozitivele de mare precizie necesare fabricării acelor şi platinelor pentru industria tricotajelor, care înainte se aduceau prin import.

Producţia noastră — a spus vorbitorul — acoperă azi necesarul industriei de tricotaje, la majoritatea sortimentelor, dîndu-i posibilitatea să contribuie din plin la transpunerea în viaţă a hotărîrilor plenarei din august 1953.

Preţuirea ce ni s-a făcut acordîndu-ni-se titlul de laureaţi ai Premiului de Stat pe anul 1952 constituie un puternic îndemn în muncă şi ne luăm angajamentul de a munci cu şi mai multă rîvnă.

Poetul Lajos Letay, premiat pentru volumul de poezii „O lume nouă se construieşte", a spus: Sînt mîndru şi nespus de fericit că sînt astăzi în rîndul laureaţilor Premiului de Stat. Mulţumesc partidului care, îmbrăţişînd cu aceeaşi dragoste pe toţi fiii poporului, indiferent de naţionalitate, m-a îndrumat şi m-a educat ca alături de poporul nostru muncitor să iau parte şi eu la construirea vieţii noi, să pot contribui la făurirea culturii noi, socialiste, în patria noastră.

Mulţumind pentru înalta distincţie acordată colectivului de petrolişti premiaţi pentru introducerea şi extinderea forajului cu turboburul în R.P.R., ing. Ştefan Gabor a spus printre altele: În acest moment solemn simţim mai puternic îndemnul de a generaliza metodele noi obţinute, de a găsi noi metode de lucru.

Urmînd linia trasată de partid şi învăţînd continuu din literatura şi din tehnica sovietică, vom pune toată conştiinciozitatea şi puterea noastră de muncă să găsim noi metode şi să întărim industria noastră în vederea întăririi regimului nostru de democraţie populară, regim de nezdruncinat.

În numele colectivelor de ingineri, tehnicieni şi muncitori din cadrul industriei electrotehnice, laureaţi ai Premiului de Stat, a vorbit electricianul Petre M. Săftoiu de la Uzinele „Electroputere" din Craiova. Vorbitorul a subliniat posibilităţile largi pe care regimul de democraţie populară le creează pentru dezvoltarea capacităţii creatoare a oamenilor muncii.

Proiectarea şi realizarea seriei de motoare sigure la explozie, realizarea seriei unitare de transformatori de forţă „Dinamo" ca şi realizarea motorului asincron de 1000 kw. 300 rot/min, 5000 V, „Electroputere" pentru care au fost premiate cele 3 colective din cadrul industriei — a spus în încheiere vorbitorul — dovedesc nivelul tehnic şi conştiinţa patriotică de care dau dovadă muncitorii şi tehnicienii din ţara noastră.

Conducătorii partidului şi guvernului s-au întreţinut apoi cu laureaţii Premiului de Stat.

În întîmpinarea marii sărbători

Cuvîntul agitatorilor

Condiţii noi de muncă

În secţiile întreprinderii „Acumulatorul" în aceste zile înaintea lui 23 August este o animaţie deosebită. Tineri şi vîrstnici laolaltă, lucrează cu mult avînt pentru a-şi îndeplini angajamentele luate în cinstea marii sărbători a eliberării patriei noastre. Agitatorii strîng în jurul lor în timpul liber pe tineri şi vîrstnici, şi le vorbesc despre viaţa din trecut şi astăzi a întreprinderii, despre realizările lor. Într-una din după-amiezi, turnătorul Dumitrache Gheorghe a vorbit muncitorilor şi tehnicienilor de la întreprinderea „Acumulatorul" despre munca şi viaţa lor, despre ceea ce ei au obţinut prin eforturile pe care le-au depus în aceşti zece ani de cînd glorioasa Armată Sovietică a eliberat patria noastră de sub jugul fascist. Avram Simion a vorbit apoi despre succesele pe care le-au obţinut acum în cinstea lui 23 August. Potrivit angajamentelor luate, tov. Constantin Tereche a îndeplinit planul cu 220 la sută, iar Gheorghe Dumitrache cu 110 la sută.

Întreprinderea „Acumulatorul" s-a lărgit prin construcţiile noi ale secţiilor: asamblare, întreţinere şi control tehnic. Condiţiile de muncă au fost şi ele îmbunătăţite prin măsurile luate de protecţia muncii. Muncitorilor care lucrează în secţii cu materii vătămătoare, li se dă hrană suplimentară, iar munca lor, spre deosebire din trecut cînd lucrau cîte 10 şi 12 ore, este astăzi numai de 6 ore.

În preajma marii sărbători

Secţiile complexului „Griviţa Roşie" au în această zi un aspect sărbătoresc: maşinile sînt împodobite cu ramuri verzi şi pretutindeni poţi vedea lozinci care-ţi vorbesc de marea sărbătoare a eliberării ţării noastre. Miercuri, în pauza de prînz, tînărul agitator Savu Ion, organizatorul brigăzii de tineret din secţia ajustaj 1 vagoane a stat de vorbă cu cei 4 membri ai brigăzii, sfătuindu-i să-şi pregătească de cu seară locul de muncă pentru a doua zi. Şi în ziua întrecerii rezultatele nu au întîrziat să confirme entuziasmul cu care au muncit tinerii brigăzii. Angajamentele pe care şi le-au luat muncitorii de la secţia ajustaj 1 vagoane la şedinţa care a avut loc în cinstea zilei de 23 August sînt depăşite de pe acum. Tovarăşul Popescu Ion, a spus printre altele:

— Acum doi ani am fost trimis în Republica Populară Ungară la lacul Balaton pentru a-mi petrece concediul. De asemenea am fost trimis în fiecare an la staţiuni climaterice unde am căpătat îngrijiri speciale pentru a scăpa de reumatismul moştenit în anii trăiţi în mizerie. Iată unul din exemplele care confirmă dragostea partidului pentru oamenii muncii. Tovarăşul Popescu Ion şi-a depăşit în ziua întrecerii norma în primele 4 ore cu 120 la sută clasîndu-se fruntaş pe întregul atelier. La gazetele de perete din toate secţiile complexului s-au afişat articole în legătură cu ziua de 23 August. Tinerii agitatori de la complexul „Griviţa Roşie" desfăşoară o muncă neobosită de lămurire nu numai în rîndurile muncitorilor ci organizează consfătuiri cu cetăţenii din cartier, mobilizîndu-i pentru marea demonstraţie şi vorbindu-le convingător despre importantele realizări obţinute în anii puterii populare.

Consfătuiri ale oamenilor muncii din Capitală

În aceste zile dinaintea lui 23 August, în numeroase întreprinderi şi instituţii din Capitală au loc consfătuiri ale oamenilor muncii în care aceştia trec în revistă succesele dobîndite în cei 10 ani care s-au scurs de la eliberarea patriei noastre de către glorioasa Armată Sovietică. Publicăm mai jos cîteva aspecte de la consfătuirile care au avut loc.

La „Steagul Roşu"

Muncitorii de la întreprinderea de panificaţie „Steagul Roşu" din Capitală s-au adunat într-o consfătuire în care au fost trecute în revistă realizările pe care le-au obţinut în ultimii 10 ani. Muncitorul Covaci Ion care a luat cuvîntul, a vorbit despre avîntul pe care l-au luat întrecerile socialiste în cinstea zilei de 23 August, datorită spiritului nou de muncă de care dau dovadă muncitorii. Printr-o mai bună organizare a muncii, folosind metode înaintate în muncă, muncitorii de la întreprinderea de panificaţie „Steagul Roşu" au realizat economii în valoare de 28.000 lei.

„La Tehnica Nouă"

La consfătuirea muncitorilor din întreprinderea de cauciuc „Tehnica Nouă" din Capitală a luat cuvîntul tovarăşa Florica Cernise, una din muncitoarele care au cunoscut viaţa întreprinderii din trecut. Ea a arătat marea deosebire care există între ceea ce era cînd stăpînii întreprinderii erau patronii şi viaţa pe care o duc astăzi cînd avutul întreg este al poporului. Florica Cernise a arătat viaţa mizeră pe care o duceau înainte muncitoarele, datorită subaprecierii muncii lor, precum şi drepturile de care se bucură azi femeile muncitoare în patria noastră liberă, sub regimul democrat popular, drepturi de care se bucură ea însăşi. În întreprinderea „Tehnica Nouă" s-au introdus norme elementare de protecţia muncii precum şi o serie întreagă de inovaţii care fac să se îmbunătăţească calitatea cauciucului. Toate acestea, a arătat tovarăşa Florica Cernise, se datoresc zilei de 23 August, ziua eliberării noastre de către armata glorioasă a Uniunii Sovietice.

Ne vom respecta cuvîntul dat

Ca pentru întreg poporul nostru muncitor şi pentru noi, ţăranii muncitori din comuna Crovu, raionul Mihăileşti, măreaţa zi de 23 August ne-a adus libertate şi ne-a deschis calea spre o nouă viaţă, mai bună şi mai îndestulată. Cea de a 10-a aniversare a eliberării patriei noastre de sub călcîiul cotropitorilor hitlerişti de către armata sovietică ne este la fel de scumpă şi nouă. De aceea am chibzuit să întîmpinăm această măreaţă sărbătoare cu noi succese în muncă.

Am socotit că nu poate fi izbîndă mai frumoasă decît terminarea pînă la 23 August a treierişului şi îndeplinirea planului de colectări. Şi noi ne-am luat acest angajament. Pentru a mobiliza pe toţi ţăranii muncitori din comună la îndeplinirea angajamentului, am organizat, la propunerea unor ţărani muncitori şi sub îndrumarea organizaţiei de partid, întrecerea patriotică cu ţăranii muncitori din comuna Bila. Totodată am dezvoltat întrecerea şi în comună, antrenînd satele în întreceri patriotice.

Desfăşurarea cu avînt a întrecerii a dat roade frumoase. Cei dintîi din comună care au terminat secerişul şi au început treierişul au fost ţăranii muncitori din satul Ghimpaţi. Este drept că nici cei din satul Crovu n-au rămas mai mult de o jumătate de zi în urmă, dar... au rămas totuşi. Cu toate acestea, comuna a terminat secerişul cu mult înainte de data stabilită.

Ca să nu pierdem din recoltă şi ca să terminăm treierişul cît mai repede, de îndată ce am sfîrşit secerişul am şi pornit să treierăm recolta strînsă. Îndată ce ţăranii muncitori treierau, datorită muncii politice dusă la arii asupra însemnătăţii predării cotelor către stat, ei îşi îndeplineau obligaţiile care le aveau faţă de stat, chiar de acolo — de la arie. Ţăranii muncitori îşi predau cu dragoste cotele, pentrucă ştiu că aceasta este contribuţia pe care o aduc ei la întărirea statului democrat-popular. Statul democrat-popular, ne dă nouă ţăranilor muncitori, un sprijin puternic în lupta pentru făurirea unei vieţi îmbelşugate. De aceea şi noi ne aducem cu dragoste contribuţia noastră la întărirea statului, predînd la vreme cotele cuvenite.

Şi la treieriş şi la predarea cotelor le-am luat-o înainte tovarăşilor din Bila. Astfel la îndeplinirea îndatoririlor faţă de stat am obţinut chitanţa nr 1 pe raion. Pînă de curînd am treierat peste 75 la sută din întreaga recoltă, iar toţi ţăranii muncitori care au treierat şi-au predat în întregime cotele către stat. Totodată am desmiriştit peste 70 la sută din suprafaţa planificată.

În comună, muncile agricole de vară se desfăşoară cu tot mai multă însufleţire. Angajamentul nostru este ca pînă la 21 august să terminăm cu totul treierişul şi predarea cotelor către stat şi să executăm arături de vară pe 90 la sută din suprafaţă. Au mai rămas doar cîteva zile pînă la 23 August, dar noi sîntem hotărîţi să muncim cu toate forţele pentru ca atunci, la aniversarea marii sărbători, să putem raporta partidului că ne-am respectat cuvîntul dat, cîştigînd o izbîndă frumoasă în bătălia strîngerii recoltei la timp şi fără pierderi.

ION NEDU
preşedintele sfatului popular al comunei Crovu din raionul Mihăileşti, regiunea Bucureşti

Concertul Ansamblului de Estradă al R. P. R.

Printre evenimentele muzicale din decada manifestărilor culturale, concertul de muzică ușoară romînească în prima audiție, organizat de Ansamblul de Estradă al R.P.R. a strîns laolaltă un număr foarte mare de spectatori. Publicul a ținut să dovedească și cu acest prilej predilecția sa pentru acest gen muzical mult gustat.

În program au figurat aproximativ 37 de piese muzicale semnate de compozitori cunoscuți cum sînt I. Vasilescu, H. Mălineanu, N. Chirculescu, Elly Roman, sau tineri compozitori ca Puiu Rubinștein, Veselovschi, etc. Pentru prima oară într-un concert de estradă au răsunat aici melodii scrise de Ion Dumitrescu, Hilda Jerea, Laurențiu Profeta.

Trăsătura principală a concertului a constituit-o faptul că în program au fost cuprinse numeroase piese cu un remarcabil conținut educativ, melodii expresive, emoționante, capabile să transmită ascultătorilor ideile și sentimentele trăite de compozitor. Cîntece ca „Mîndru sînt de țara mea" de H. Mălineanu, „Visare" de Hilda Jerea, „Toți un gînd" de L. Profeta, „Hai cu mine la braț prin București" de Reininger și Rubinștein și altele, caracterizate prin autenticitatea sentimentelor vii, prin aerul tineresc, sînt tot atîtea lovituri date sentimentalismului dulceag și frivolității, pe cale de a fi înlăturate din muzica noastră ușoară.

Este de asemenea pozitivă, preocuparea din ce în ce mai rodnică a compozitorilor de a imprima melodiilor culoare națională, de a le construi pe baza intonațiilor populare, adaptîndu-le pe acestea din urmă cerințelor specifice muzicii de dans. Din acest punct de vedere se pot aminti unele piese ca „Rîndunica" de N. Chirculescu, „Piesă concertantă", pentru trompetă de Gr. Albin sau „Dansați ?" de H. Mălineanu, deși în aceste lucrări mai persistă unele tendințe dăunătoare sub raportul orchestrației, de exagerare a laturii ritmice în dauna expresivității melodice.

Un loc însemnat în programul concertului l-a ocupat cîntecul satiric. A fost mult apreciat cîntecul „Goguță zis litruță" precum și „Tovarășul Chiulici" de Elly Roman, pentru satira reușită pe care o îndreaptă împotriva unor moravuri înapoiate ce mai dăinuie în conștiința oamenilor de la noi. De un mare succes s-a bucurat interpretarea pe care a dat-o cîntăreața Maria Tănase unei compoziții originale prin ideea ei, de H. Mălineanu și E. Mirea în care se arată tot ridicolul celor ce se pasionează după produsele muzicale ieftine, de import occidental. Cîntecul satiric, gen în plină înflorire, trebuie cultivat și pe viitor cu exigență sporită pentru calitatea lui artistică, el constituind o armă prețioasă în combaterea a tot ce este vechi și înapoiat.

O altă trăsătură pozitivă a pieselor din programul concertului a constituit-o preocuparea compozitorilor de a evita șabloanele și de a găsi forme de expresie noi, proaspete, care să trezească interes și emoție la ascultător. Piese cum ar fi „Cîntecele, cîntecele" de I. Vasilescu, „Poștașul de munte" de Florentin Delmar dovedesc că autorii lor și-au pus, și au rezolvat creator, probleme de inventivitate melodică, de plasticitate a imaginii muzicale.

O subliniere deosebită se cuvine interpretării pe care a dat-o programului colectivul Ansamblului de Estradă. Atît dirijorul H. Mălineanu și orchestra, cît și toți interpreții vocali au dat dovadă de grijă pentru șlefuirea artistică a interpretării pieselor, de mult entuziasm și însuflețire. La acest succes a adus o contribuție importantă soliști valoroși ca Ion Dacian, Maria Tănase, Dorina Drăghici, Gică Petrescu, N. Nițescu, Mara Mălineanu etc. Mai puțin convingătoare a apărut prezentarea lui Septimiu Sever, supărătoare în unele momente prin afectarea ei, prin lipsă de naturalețe.

Concertul Ansamblului de Estradă al R.P.R. poate fi considerat ca o ripostă dată tuturor celor care subapreciază muzica ușoară romînească încercînd să reînvie ritmurile deșănțate ale muzicii decadente burgheze. Aplauzele cu care au fost primite noile piese de muzică ușoară dovedesc limpede că preferințele publicului nostru nou se îndreaptă spre muzica ușoară melodioasă, vie, bogată în conținut.

M. PAUN

Vie activitate culturală în raionul Vatra Dornei

În comunele și satele raionului Vatra Dornei se desfășoară o bogată activitate culturală. În întregul raion au fost înființate în cei 10 ani de la eliberarea patriei noastre 20 de cămine culturale, 31 de biblioteci și 8 case de citit cu un număr de 36.000 volume. Numărul cititorilor permanenți s-a ridicat la peste 5000.

În comunele Crucea, Iacobeni și Dorna Cîndrenilor s-au înființat cinematografe unde rulează filme artistice care prezintă viața cea nouă pe care o trăiește țărănimea muncitoare, și filme documentare.

Drumul înfloririi artei noastre plastice

Fiecare dintre noi încearcă în ajunul acestei zile de 23 August, a zecea pe care o serbăm, o emoție vie. Pe fiecare din noi ne leagă de această zi un val de amintiri.

23 August 1944 ne-a împărțit viața în două, ne-a adus un orizont nou, ne-a deschis larg perspectiva viitorului.

Ce puțin seamănă artiștii de azi cu cei de mai înainte! In trecut, dacă luai hotărîrea să urmezi academia de arte frumoase puteai auzi pe mulți: „...Cum să te faci pictor, dar cu ce să trăiești?..." Și într-o anume privință aveau dreptate. Viața materială și morală insuportabilă a artiștilor plastici din trecut o știm de la cei care au trăit-o. A fi scriitor sau pictor, actor sau compozitor, asta însemna altădată nu numai grele privațiuni dar și o totală lipsă de considerație din partea societății capitaliste, începînd cu negustorul de zarzavaturi și terminînd cu ministerul resort: „...Ia acolo un artist..."

Este drept, au fost unii care au huzurit în acele vremuri — fie că aparțineau claselor exploatatoare fie că se lăsaseră atrași de ele. Dar pictorii ale căror opere au fost iubite și au rămas valabile, sînt cei care au fost aproape de popor, care i-au cunoscut și trăit viața grea, redînd-o veridic în operele lor, care au făcut din creația lor o armă de luptă în mîna poporului.

Formalismul ca și celelalte curente decadente în artă, promovate pe toate căile de clasele dominante, aveau menirea să lege ochii artiștilor, să-i înstrăineze de tradițiile populare, de viața celor mulți, ajungînd pînă la disprețul pentru tot ceea ce este național. Aceste curente — expresie a ideologiei putrede burgheze — ilustrează neputința și impasul fără ieșire al artei în decădere, tendința claselor sortite pieirii de a-i îndepărta pe artiști de la viață și de la problemele sociale: burgheziei nu-i trebuiesc spirite înaripate, ea urăște culmile, ea se tîrăște...

Ajuns să-și conducă singur destinele, ca urmare a istoricului act de la 23 August 1944, poporul nostru luptă sub conducerea partidului pentru construirea noii vieți socialiste, pentru pace — condiție esențială a progresului și înfloririi creației. La această luptă sîntem chemați și ne dăm aportul și noi artiștii plastici, ca artiști și ca cetățeni.

Intreaga dezvoltare a artei noastre plastice de-a lungul glorioasului deceniu, momentele bătăliei pentru înlăturarea influențelor artei decadente burgheze, bogăția și varietatea lucrărilor înfățișate în ultimele expoziții anuale de stat, arată că artiștii răspund acestei chemări. Intr-un pas sigur și avîntat pășesc în rînduri strînse, umăr lîngă umăr, cei mai buni dintre reprezentanții generației mai vîrstnice de artiști, maeștrii noștri iubiți Camil Ressu, Steriade, Iser etc., alături de artiștii ai căror talent se maturizează acum deplin, alături de tineri talentați crescuți cu grijă în anii puterii populare. Tot mai larg este orizontul creatorilor noștri din domeniul artei plastice, tot mai felurite genurile îmbrățișate de artiști.

Pictorul Gavril Miklossy evocă într-o pînză remarcabilă prin patosul și forța ei de expresie, eroicele lupte de la Grivița din 1933 ale ceferiștilor conduși de partid. Și alți artiști și-au închinat operele reînvierii unor momente impresionante din istoria luptelor duse de partid în fruntea poporului muncitor pentru pace, socialism și o viață mai bună: „Ea nu-și va trăda fiul" pictură de Mimi Saraze-Mary, „Lupeni 1929" sculptură de Alexandru Peskaș, „Gărzile patriotice" sculptură realizată de Zoe Băicoianu, „[illegible]" tabloul tînărului pictor Tiberiu Krauss etc.

Apropiindu-se în primul rînd de viața noastră în necontenită transformare, de mugurii acestei vieți, artiștii plastici învață să sesizeze noul, sîmburele viitorului, își concentrează în tot mai mare măsură atenția spre redarea chipurilor expresive ale făuritorilor noii societăți, înfățișînd munca lor creatoare, bogăția lor spirituală. Tabloul „Spre abataj" de Gh. Șaru, portrete ca cel al Mariei Zidaru de Lidia Agricola, sculptura „Sudor" a lui I. Fekete, pictura lui Dan Hatmanu „Intr-o cooperativă", tabloul „Inscrierea într-o școală de arte" a lui Ștefan Barabas, pînza „Tractorista" de Francisc Ferch, — iată numai cîteva exemple de lucrări — alese din domenii variate și de factură diferită — care sînt sugestive în acest sens.

Octav Iliescu
Laureat al Premiului de Stat

Ilustrînd rolul pe care l-a jucat și-l joacă Țara Socialismului victorios în eliberarea noastră și în construcția noastră socialistă de azi, mulți artiști au creat lucrări reușite printre care doresc să amintesc altorelieful „Eliberarea" de C. Baraschi, sculptura „Intîlnirea" de Boris Caragea, pînzele lui Paul Atanasiu inspirate din luptele pe frontul antifascist, pictura „Vizita unui grup de colectiviști romîni la Moscova" de Barabaș etc.

Tematica pe zi ce trece mai largă abordată de creatorii noștri pe tărîmul plasticei, rezolvările artistice îndrăznețe ale ideilor alese, care preocupă pe cei mai mulți, folosirea — potrivit personalității și sensibilității specifice a fiecăruia — a noi ramuri și genuri de plastică, de la lucrările „de gen" la mari compoziții, de la mozaic la ample și monumentale creații sculpturale — toate acestea cu greu pot fi cuprinse într-un singur articol. Vorbind despre sculptură în afara unor lucrări amintite mai sus, trebuie subliniate crearea monumentelor lui Lenin și Stalin (ca urmare a unor reușite concursuri) precum și publicarea concursului pentru monumentul lui M. Eminescu. Esențialul în problema monumentelor este că acum se încredințează pentru prima dată sculptorilor romîni astfel de comenzi, marile monumente fiind în trecut create întotdeauna de sculptori străini.

Ca urmare a politicii partidului și guvernului de dezvoltare a culturii, în anii puterii populare s-a dezvoltat mult grafica — grafica de șevalet, afișul, caricatura și în mod special ilustrația de carte. Marea amploare pe care a luat-o presa și editarea cărților, numărul mare al lucrărilor originale și al traducerilor, grija pentru prezentarea la un înalt nivel a cărții, deci pentru satisfacerea gustului artistic al cititorului și pretențiilor sale crescînde față de calitatea ilustrațiilor, au dus la creșterea simțitoare a nivelului ilustrației de cărți. De un real folos le-a fost ilustratorilor studierea ilustrațiilor la cărțile sovietice.

Frumoasele succese dobîndite în răstimpul atît de scurt al unui singur deceniu, întrec cu mult tot ce zadarnic au încercat să realizeze atîta amar de vreme în timpul orînduirii burghezo-moșierești, artiștii din țara noastră. Și aici nu e vorba doar de statistici, ci de autentică propășire a creației artistice, într-un front larg și unit.

Desigur însă că pentru a ajunge pînă aci a fost nevoie să parcurgem un drum de muncă greu și întortochiat, care a început cu Expoziția Flacăra din 1948 și a mers pînă la ultima plenară a Uniunii Artiștilor Plastici din primăvara acestui an. Această muncă a însemnat pe de o parte însușirea, în sistemul învățămîntului de partid a ideologiei marxist-leniniste, a principiilor esteticii marxiste, iar pe de altă parte munca pentru însușirea realismului socialist pentru a ajunge la o cît mai desăvîrșită măiestrie artistică, la baza căreia să stea studierea clasicilor noștri și a celor universali, cercetarea și cunoașterea adîncă a marii arte realiste ruse și sovietice. Cu sprijinul partidului, o serie de artiști plastici romîni au vizitat în cadrul schimburilor culturale, Uniunea Sovietică și celelalte țări de democrație populară unde au putut cunoaște nemijlocit tezaurul artistic clasic și actual al acestor țări. O metodă tot mai însemnată pentru stimularea dezvoltării profesionale a artiștilor plastici o constituie organizarea de către Uniunea Artiștilor Plastici a discuțiilor în jurul unor lucrări în cadrul comisiilor de creație ale secțiilor. Înființarea atelierelor colective-școală, ținerea de conferințe și lecții de anatomie, perspectivă etc. — constituie mijloace eficace de ridicare a nivelului artiștilor noștri. De asemenea Muzeul de artă al R.P.R. și alte muzee din țară organizează executarea de copii după marile opere clasice.

Dacă înainte vreme artiștii erau lăsați singuri în „turnul de fildeș", în afara preocupărilor societății, astăzi arta este o problemă de stat, iar artiștii — cetățeni cărora statul nostru le poartă de grijă din toate punctele de vedere.

Statul democrat-popular cheltuiește din bugetul său pentru comenzi de stat și achiziționarea de lucrări, pentru Fondul Plastic (împrumuturi, ajutoare, pensii) și concursuri cu premii, sume de bani din an în an mai mari. Poporul nostru stăpîn și conducător al statului său, știe să prețuiască și să răsplătească munca fruntașilor săi printre care și pe artiști. Astfel s-au acordat titluri de artist emerit și maestru emerit al artei celor mai buni dintre pictorii și sculptorii noștri numeroși, creatori fruntași au primit ordine și medalii, iar înalta distincție a „Premiului de Stat" a fost acordată unui număr de 36 artiști — răsplată pentru munca lor.

În anii puterii populare arta noastră a primit un sprijin puternic prin atragerea și sprijinirea artiștilor din provincie care se evidențiază acum tot mai mult în expozițiile locale, regionale și în cele anuale de stat.

Interesul celor ce muncesc pentru arta plastică e în continuă creștere, numărul celor ce vizitează expozițiile și muzeele devenind și el tot mai mare. Muzeele și expozițiile care altădată nu erau vizitate de masele largi pentru că pe de o parte aci avea acces numai un anumit public așa zis „select", iar pe de altă parte pentru că „arta" snobilor rafinați nu se adresa marelui public, sînt azi cercetate de mii și mii de vizitatori, muncitori, ostași, elevi, țărani muncitori și intelectuali. Azi masele muncitoare se interesează de artă și participă prin critica lor la desăvîrșirea operelor de artă aducînd astfel deseori un prețios ajutor artiștilor. Noi ne bucurăm din inimă că creațiile noastre expuse în săli cu porțile larg deschise pentru toți, reproduse în albume, reviste și diferite publicații, sînt tot mai larg cunoscute, ajung la cei pentru care ne străduim: oamenii muncii.

Numărul artiștilor creatori este în fiecare an sporit cu noi tinere elemente talentate provenind din cele două institute de artă de la București și Cluj. Rolul acestor institute este de mare însemnătate, ele promovează în cîmpul artei tinere talente provenite din mijlocul poporului proaspete și neinfluențate de curentele decadente burgheze. În aceste institute studenții sînt serios pregătiți din punct de vedere profesional și ideologic, ceea ce a făcut ca în ultimul timp lucrările multor studenți să fie primite în expozițiile anuale de stat, iar unele lucrări de diplomă să primească premii, așa cum a fost cazul sculptorului Kaznovschi a cărui lucrare de diplomă „Muncitorii" a primit premiul I, în cadrul Expoziției Internaționale a celui de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la București.

Artiștii plastici din R.P.R. se pot mîndri cu frumoase succese în dezvoltarea artei plastice în cei zece ani de la eliberare.

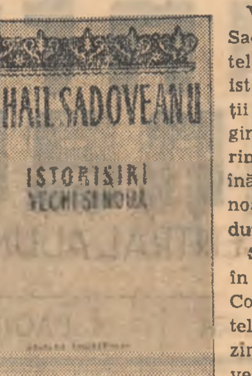
Roadele muncii noastre în artă am avut ocazia să le vedem în ultimul timp în cîteva rînduri pe plan internațional. La concursul celui de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților, anul trecut, lucrări ale tinerilor noștri artiști au fost distinse cu premii internaționale. O înaltă dovadă a afirmării artei noastre pe plan mondial o constituie decernarea Medaliei de aur a Consiliului Mondial al Păcii, sculpturii lui Ștefan Csorvassy „Partizanii coreeni".

O altă manifestare internațională plastică unde ne-am bucurat de o frumoasă primire este Expoziția Bienală de la Veneția din acest an, unde marele public italian și străinii participanți au găsit cuvinte calde pentru arta și artiștii din R.P.R. Cartea de impresii a pavilionului nostru abundă în păreri de felul acesta ale publicului: „Puțin oxigen după 30 de ani de sufocare" sau „Mulțumesc pentru alinare. După atîta durere un surîs dulce". Aceste păreri nu sînt întîmplătoare. Ele înseamnă că noi pășim pe drumul sănătos al artei despre popor și pentru popor, al unei arte sănătoase, optimiste.

Noi putem păși cu încredere pe acest drum știind că asupra noastră veghează poporul care ne dă sevă și partidul care ne conduce.

Cărți apărute în cinstea lui 23 August

Mihail Sadoveanu: „Istorisiri vechi și nouă"

Volumul maestrului Mihail Sadoveanu cuprinde cunoscutele povestiri „O umbră", „O istorie de demult", „Emigranții la Brazilia" și altele în paginile cărora sînt redate suferințele de veacuri, durerile înăbușite și revolta țărănimii noastre în anii grei ai orînduirii burghezo-moșierești.

Sînt cuprinse, de asemenea, în volum lucrările „Mitrea Cocor", „Cloнț de fier" și altele, în care autorul surprinzînd clocotul vieții noi, zugrăvește viitorul luminos al acestor obijduiți din trecut.

Geo Bogza: „Tablou geografic"

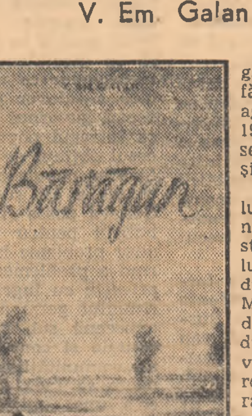

Cu o puternică forță descriptivă, în marea sa lucrare „Tablou geografic" Geo Bogza face să se perinde prin fața cititorilor minunata natură a patriei noastre cu pitoreștile ei regiuni, cu bogățiile ei naturale, cu oamenii și înfăptuirile acestora.

De-a lungul lucrării se simte freamătul vieții noi care însuflețește astăzi țara noastră, se întrevăd perspectivele mărețe ale viitorului patriei noastre.

Adevărată călătorie pe întinsul pămînturilor Republicii noastre Populare, „Tabloul geografic" ne dezvăluie odată mai mult arta marelui nostru prozator Geo Bogza.

V. Em. Galan: „Bărăgan"

În noul său roman „Bărăgan", V. Em. Galan ne înfățișează un amplu tablou al agriculturii noastre în anii 1947—1948, cînd începeau să se închege primele gospodării și ferme de stat, socialiste.

Eroul principal al romanului, muncitorul Anton Filip, numit director la o fermă de stat din Bărăgan începe o luptă încleștată cu elementele dușmănoase poporului nostru. Mobilizînd țăranii muncitori din satul Lespezi, sprijinindu-se pe oameni cinstiți, devotați partidului, Anton Filip reușește să închege un adevărat front de luptă sub conducerea organizației de partid, care descoperă și zădărnicește uneltirile dușmanilor, dă impuls dezvoltării agriculturii noastre noi.

Petru Dumitriu: „Pasărea furtunii"

Noul volum al lui Petru Dumitriu „Pasărea furtunii" este inspirat din viața pescarilor noștri, a acelor oameni îndrăzneți care-și pun azi energia și munca lor în slujba făuririi bunăstării maselor populare.

Primele capitole ale cărții ne poartă în trecut, în vremea regimului burghezo-moșieresc, pentru ca apoi să ne fie înfățișată viața nouă de azi a pescarilor.

Conturînd chipul moral al comuniștilor, scoțînd în evidență cinstea, devotamentul și dîrzenia eroului său principal, Petru Dumitriu a creat prin Adam Jora un personaj care servește drept model tineretului nostru.

Armata R.P.R. — strajă sigură a cuceririlor poporului și a independenței Patriei noastre

Ion Eremia
general-maior
locțiitor al ministrului Forțelor Armate ale R.P.R.

La 23 August 1954, poporul romîn sărbătorește cea de a zecea aniversare a eliberării patriei noastre de către eroica Armată Sovietică și a doborîrii dictaturii fasciste de către forțele patriotice populare conduse de Partidul Comunist Romîn.

Sărbătorirea celei de a zecea aniversări a eliberării patriei prilejuiește o nouă și puternică manifestare a dragostei înflăcărate și a nețărmuritei recunoștințe pe care poporul nostru muncitor o nutrește față de Uniunea Sovietică, eliberatoarea, prietena și sprijinitoarea noastră.

Sărbătorirea celei de a zecea aniversări a eliberării țării noastre constituie prilejul unei înălțătoare treceri în revistă a marilor transformări înfăptuite de către poporul muncitor sub conducerea înțeleaptă a partidului nostru. Mărețele cuceriri revoluționare care au schimbat radical viața oamenilor muncii făcîndu-le-o tot mai îmbelșugată și mai luminoasă, sînt legate în conștiința lor de partidul clasei muncitoare, inspiratorul și organizatorul tuturor victoriilor poporului muncitor în lupta pentru construirea economiei și culturii socialiste.

În perioada ultimelor trei decenii, poporul nostru s-a putut convinge că singurii luptători adevărați pentru eliberarea națională și socială, pentru realizarea intereselor sale fundamentale sînt comuniștii. În timpul dictaturii fasciste, Partidul Comunist Romîn a organizat și mobilizat masele populare în lupta împotriva cotropitorilor hitleriști și a dictaturii antonesciene, pentru independența națională a Romîniei.

Partidul Comunist a reușit — folosind condițiile favorabile create prin înaintarea victorioasă a Armatei Sovietice — să înlăture dictatura fascistă și să determine întoarcerea armelor împotriva ocupanților hitleriști. Încrederea maselor populare în partid și sprijinul pe care ele l-au dat și i-l dau partidului explică întregul șir de victorii pe care poporul romîn le-a cucerit în lupta cu clasele exploatatoare, în lupta pentru instaurarea Republicii Populare Romîne și pentru întărirea continuă a statului democrat-popular, pentru refacerea economiei țării, industrializarea țării și transformarea socialistă a agriculturii, în lupta pentru înfăptuirea vastului program de măsuri economice elaborat în vederea ridicării serioase a nivelului de trai material și cultural al poporului.

Lupta eroică a poporului romîn pentru înălțarea construcției socialiste este o afirmare puternică a dorinței sale arzătoare de a trăi și a munci în pace. Statul nostru democrat-popular luptă cu hotărîre pentru apărarea păcii, pentru destinderea încordării în relațiile internaționale, pentru triumful acțiunilor de înțelegere pe baza tratativelor în toate problemele litigioase. Poporul nostru aprobă întru totul politica de pace a guvernului nostru și își exprimă dragostea și admirația pentru Uniunea Sovietică — bastionul luptei pentru pace, — și pentru marea China Populară, care au adus un aport însemnat la succesul Conferinței de la Geneva, în destinderea mai departe a încordării în relațiile internaționale.

Oamenii muncii din patria noastră și-au demonstrat în repetate rînduri voința lor de a lupta hotărît și activ pentru menținerea și consolidarea păcii între popoare. Încordîndu-și eforturile pentru a realiza traducerea în viață a programului de măsuri economice elaborat de plenara lărgită a C.C. al P.M.R. în august 1953, care au drept scop ridicarea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii, poporul nostru muncitor își arată prin fapte atitudinea sa fermă de apărare a păcii. Oamenilor muncii din patria noastră le sînt scumpe cuceririle și realizările obținute pînă acum și sînt ferm hotărîți să le consolideze, iar la nevoie să le apere cu strășnicie, împotriva oricăror dușmani. De aceea, partidul și guvernul nostru poartă o grijă deosebită întăririi capacității de apărare a patriei, întăririi neîncetate a Armatei noastre Populare.

Armata Republicii Populare Romîne — **scutul de nădejde al realizărilor obținute** de oamenii muncii — este vlăstarul iubit al poporului muncitor, al regimului democrat-popular. Făurirea ei se numără printre cele mai de seamă realizări ale Partidului Muncitoresc Romîn.

În făurirea Armatei Populare, partidul și guvernul nostru s-au călăuzit după învățătura marxist-leninistă despre construirea Forțelor Armate ale proletariatului victorios și după tezaurul experienței P.C.U.S., creatorul primei armate populare din lume — invincibila Armată Sovietică.

La Congresul Partidului Muncitoresc Romîn din anul 1948 au fost precizate cu limpezime caracterul și sarcinile Armatei noastre Populare: „**Pentru țara noastră profund pacifică și pentru poporul ei,** — sublinia cu acest prilej tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej — **armata pusă în slujba întăririi republicii populare este apărătoarea cuceririlor democratice ale poporului nostru, apărătoarea independenței și suveranității noastre... Scut al intereselor poporului și al Republicii Populare Romîne, scoală a poporului — astfel concepem noi misiunea armatei în Republica Populară Romînă**".

Cerința partidului a fost îndeplinită. Patria noastră are astăzi o puternică armată de tip nou, bine instruită, înzestrată cu cea mai modernă tehnică de luptă, armată populară prin țelurile și caracterul ei, armată pe care poporul muncitor se poate bizui cu toată încrederea.

Armata noastră Populară este puternică pentru că făuritorul și conducătorul ei este Partidul Muncitoresc Romîn. Conducerea și îndrumarea armatei de către partid este chezășia succeselor pe care le obțin militarii în munca lor de instruire și educare. Ideile atotbiruitoare ale învățăturii marxist-leniniste, abnegația și hotărîrea de a lupta pentru întărirea patriei și fericirea poporului de care dau dovadă comuniștii, sînt însușite de întregul efectiv al Armatei noastre Populare.

Forța Armatei Populare Romîne își are izvorul în puterea și trăinicia regimului nostru de democrație populară.

Dragostea și grija părintească a poporului muncitor pentru armată, legătura organică dintre armată și popor constituie un alt izvor al forței Armatei noastre Populare. Oamenii muncii privesc cu dragoste armata lor și nu-și precupețesc nici **un efort pentru a crea fiilor și fraților** lor îmbrăcați în haine ostășești, cele mai bune condiții de viață, de instruire și educare. Spre deosebire de armatele statelor capitaliste — care sînt armate ale dominației capitalului și unelte docile în mîna burgheziei pentru înrobirea propriului popor și altor popoare — Armata noastră Populară are năzuințe comune cu ale poporului muncitor, ale cărui interese le slujește. Comunitatea de interese și năzuințe cimentează unitatea de nedesfăcut dintre armată și poporul muncitor.

În Armata noastră Populară există o puternică unitate de interese între soldați și cadrele de comandă, deoarece și unii și alții sînt trup din trupul poporului muncitor și au același scop comun: întărirea capacității combative a armatei pentru apărarea patriei.

Armata noastră Populară este armata frăției poporului romîn cu minoritățile naționale. În unitățile noastre, pe baza educației internaționaliste pe care o primesc militarii, pe baza muncii și a vieții lor comune pentru ridicarea calității pregătirii de luptă și politice și întăririi disciplinei militare, militarii romîni și cei proveniți din sînul minorităților naționale se înfrățesc, se respectă și se ajută cu dragoste.

În întărirea continuă a Forțelor noastre Armate, un rol deosebit l-au avut și îl au organele politice, organizațiile de partid și utemiste. Pentru prima dată, după exemplul glorioasei Armate Sovietice, organele politice și organizațiile de partid s-au creeat în Divizia „Tudor Vladimirescu" și apoi în întreaga armată.

Avînd drept scop al întregii lor munci popularizarea ideilor partidului, a hotărîrilor Partidului, ale guvernului și mobilizarea militarilor pentru transpunerea în viață a liniei politice a partidului, lucrătorii politici, organizațiile de partid și cele utemiste luptă pentru ridicarea puterii combative a unităților și subunităților, pentru întărirea disciplinei și ordinei militare, pentru îndeplinirea cu cinste a cerințelor jurămîntului militar și ale regulamentelor militare.

Prin întreaga lor activitate și comportare, militarii comuniști și utemiști merg în fruntea celorlalți militari pe calea ridicării neîncetate a măiestriei militare, a însușirii și mînuirii perfecte a armamentului și tehnicii moderne de luptă, a oțelirii calităților morale și fizice necesare luptătorilor de tip nou. Prin exemplul lor personal, militarii comuniști și utemiști mobilizează întregul efectiv al Armatei noastre Populare în lupta pentru obținerea de noi succese în pregătirea de **luptă și politică și aduc o contribuție însemnată** la întărirea puterii de luptă a armatei noastre.

La baza educării efectivelor Armatei noastre Populare stau luminoasele idei ale învățăturii marxist-leniniste, ideile patriotismului socialist, ale slujirii cu devotament și dragoste a cauzei construirii socialiste și înfloririi patriei.

Întregul proces de instruire militară a efectivelor Forțelor noastre Armate se desfășoară pe baza învățămintelor științei militare sovietice, cea mai înaintată știință militară din lume. Aceasta constituie un alt izvor al puterii Armatei noastre Populare.

Armata R.P.R. este continuatoarea celor mai bune tradiții de luptă ale poporului romîn pentru libertate și independență națională. Ea poartă cu cinste tradițiile vitejilor plăeși ai lui Ștefan cel Mare, ale luptătorilor lui Ion Vodă cel Cumplit, ale ostașilor lui Mihai Viteazul, ale dorobanților și călărașilor care luptînd alături de fiii marelui popor rus au cucerit în 1877 independența de stat a Romîniei și ale vitejilor luptători din cele 14 divizii romînești care au contribuit alături de Armata Sovietică la zdrobirea fascismului și la eliberarea popoarelor maghiar și cehoslovac.

Militarii Armatei noastre Populare cinstesc prin fapte și întăresc continuu frăția de arme romîno-sovietică închegată în luptele eroice duse pe cîmpiile din fața orașelor Sft. Gheorghe și Tg. Mureș, pe dealurile ce împrejuresc Clujul și Oradea pe culmile munților apuseni, pe cîmpiile Ungariei și Cehoslovaciei.

Măreață și nobilă este misiunea Armatei noastre Populare! Minunat tezaur străjuiesc fiii poporului muncitor îmbrăcați în haină militară! Forțelor noastre Armate le revine nobila misiune de a apăra cu fermitate pămîntul scump al patriei noastre libere, marile drepturi și libertăți ale poporului muncitor, munca pașnică constructivă de pe șantiere, din fabrici, instituții și de pe ogoare, viitorul luminos pe care-l zidește harnicul și talentatul nostru popor muncitor.

Deosebit de mare este dragostea pe care o nutrește tineretul nostru pentru Armata Populară. Tot mai vie crește dorința arzătoare a tineretului nostru drag pentru a servi cu credință patria în rîndurile Armatei Populare Romîne. Numeroși tineri doresc să devină infanteriști sau artileriști iscusiți, aviatori sau marinari, **apărători îndrăzneți și pricepuți ai patriei noastre libere**, ai muncii pașnice a poporului nostru muncitor.

Armatei noastre Populare îi sînt străine războaiele de jaf și cotropire. Armata noastră este o armată a păcii și ea este hotărîtă să apere cu dîrzenie libertatea și pacea poporului romîn.

Armata noastră, ca și Armata Sovietică și celelalte forțe armate ale țărilor de democrație populară, este o armată revoluționară, armata poporului muncitor eliberat de exploatare, armată a dictaturii proletariatului.

Caracterul cu adevărat popular al Armatei R.P.R., misiunile și sarcinile ei mărețe, constituie izvorul îndeplinirii cu abnegație de către fiecare militar a datoriei sale ostășești.

Militarii armatei noastre sînt hotărîți ca în caz de nevoie, la ordinul guvernului, să nu-și precupețească nici sîngele nici viața, — așa cum s-au legat prin jurămînt — pentru apărarea Republicii Populare Romîne.

Militarii Forțelor noastre Armate — fii credincioși ai poporului — înțeleg temeinic marea răspundere personală pe care o au pentru apărarea cuceririlor poporului. Ei studiază cu sîrguință și își însușesc tehnica modernă de luptă, obțin noi succese în munca de instruire. În unitățile și subunitățile tuturor genurilor de arme, crește cu fiecare zi numărul fruntașilor în pregătirea de luptă și politică.

Ofițerii, sergenții și soldații din Armata Populară a R.P.R. muncesc cu perseverență pentru a-și ridica nivelul cunoștințelor generale și tehnice, nivelul ideologic și politic. Calitățile militarilor noștri sînt calități proprii constructorilor socialismului. Entuziasmul în muncă, slujirea devotată a poporului, disciplina de fier, atitudinea înaintată față de însușirea și perfecționarea măiestriei militare, curajul, dîrzenia în lupta cu greutățile și învingerea lor sînt trăsăturile de caracter ale ostașilor Armatei noastre Populare.

Militarii armatei noastre își intensifică eforturile pentru a întîmpina măreața zi a eliberării patriei noastre cu noi și noi succese în domeniul pregătirii de luptă și politice, al întăririi neîncetate a disciplinei și vigilenței militare, pentru a fi gata oricînd să apere hotarele țării, **independența și suveranitatea poporului romîn, securitatea sa și pacea.**

Grija pentru bunăstarea poporului — legea supremă a politicii partidului

Au trecut zece ani de la eliberarea patriei noastre de sub tirania fascistă, zece ani de cînd eroicii ostaşi ai Armatei Sovietice au adus pe meleagurile Romîniei libertatea şi zorile unei vieţi mai bune.

In aceşti 10 ani de muncă paşnică creatoare, au avut loc în ţara noastră, sub conducerea încercatului partid al comuniştilor, mari transformări revoluţionare în viaţa socială şi politică şi un avînt uriaş al forţelor de producţie ale ţării.

Clasa muncitoare în alianţă cu ţărănimea muncitoare, zdrobind puterea politică a burgheziei şi moşierimii, a dat poporului libertatea şi cele mai largi drepturi politice, a împărţit pămîntul ţăranilor, a naţionalizat principalele mijloace de producţie trecîndu-le în mîna adevăraţilor lor stăpîni şi creatori, desfiinţînd în felul acesta clasa moşierimii şi a marii burghezii. Jugul exploatării şi al asupririi a fost sfărîmat. Oamenii muncii şi-au îndreptat spatele gîrbovit de povara exploatării şi asupririi. Au apus pentru totdeauna vremurile cînd poporul nostru era sărac şi trăia în cea mai cruntă mizerie într-o ţară bogată.

Făcînd azi bilanţul marilor sale realizări din aceşti 10 ani, poporul nostru constată cu satisfacţie că Romînia s-a transformat dintr-o ţară înapoiată, dintr-o semicolonie agrară a imperialiştilor, într-o ţară industrial-agrară în plin progres, că a lichidat în cea mai mare parte cu înapoierea sa seculară şi că merge cu paşi mari pe drumul construirii socialismului. In aceşti zece ani s-a creat în ţara noastră, datorită aplicării în viaţă a politicii juste a partidului, o puternică industrie socialistă care este pusă în întregime în slujba satisfacerii nevoilor poporului. S-au ridicat în anii puterii noastre populare ramuri întregi industriale care înainte nici nu existau.

In agricultura ţării, înapoiată în trecut, cu un utilaj rudimentar şi cu un randament slab, au survenit de asemenea numeroase transformări. Datorită politicii juste a partidului nostru a fost închegată o trainică alianţă între clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare, a fost dusă o susţinută muncă de lămurire a ţărănimii asupra superiorităţii gospodăriei colective faţă de cea individuală, sute de mii de familii de ţărani muncitori s-au unit de bunăvoie în 2045 de gospodării colective şi 2344 întovărăşiri agricole. Cele 220 de S.M.T.-uri acordă un ajutor însemnat ţărănimii muncitoare în lucrarea pămîntului după metodele cele mai înaintate. Ţărănimea muncitoare realizează recolte sporite la hectar obţinînd astfel posibilitatea ridicării nivelului ei de trai.

Au fost obţinute de asemenea succese însemnate în lichidarea analfabetismului, a dezvoltării învăţămîntului, culturii, artei şi ştiinţei.

Toate aceste succese însemnate obţinute de poporul nostru în acest deceniu de libertate şi independenţă se datoresc înfăptuirii consecvente de către oamenii muncii de la oraşe şi sate a politicii partidului nostru al cărui scop nu este altul decît bunăstarea şi fericirea poporului. Partidul Muncitoresc Romîn, partid revoluţionar al clasei muncitoare nu cunoaşte o altă lege supremă a activităţii sale decît lupta pentru satisfacerea maximă a nevoilor materiale şi culturale mereu crescînde ale poporului. Călăuzindu-se după atotbiruitoarea învăţătură marxist-leninistă partidul nostru conduce poporul pe drumul construirii orînduirii socialiste, singura în stare să asigure tuturor membrilor societăţii un înalt nivel de trai, dezvoltarea lor liberă şi multilaterală.

Poporul nostru a cunoscut multe partide burgheze cu programele şi politica lor şi a avut prilejul să verifice faptele acestor partide. El s-a încredinţat că între vorbele şi faptele acestor partide există o distanţă ca de la cer la pămînt şi de aceea le-a întors spatele, le-a respins şi le-a aruncat la lada cu gunoi a istoriei.

Poporul nostru a avut putinţa să compare politica şi faptele Partidului Muncitoresc Romîn şi s-a convins pe deplin că acest partid este singurul partid legat de interesele poporului şi care luptă pentru binele poporului. De aceea poporul nostru a încredinţat Partidului Muncitoresc Romîn conducerea destinelor sale, a înţeles şi a luptat pentru înfăptuirea în viaţă a politicii sale.

Poporul nostru nu poate uita anii grei de cruntă exploatare şi mizerie de pe vremea stăpînirii burghezo-moşiereşti. Politica burgheziei şi moşierimii era politica împilării poporului, a îmbuibării şi îmbogăţirii exploatatorilor, a aservirii bogăţiilor şi independenţei ţării intereselor marilor capitalişti americani, englezi, francezi etc.

Orînduirea capitalistă nu poate asigura celor ce muncesc un trai omenesc. Scopul capitalismului — legea sa fundamentală este nu satisfacerea nevoilor societăţii ci realizarea unui profit maxim pentru capitalişti. Dezvoltarea producţiei în capitalism este subordonată tocmai acestui ţel şi ea interesează pe capitalişti numai în măsura în care le asigură stoarcerea unui profit din ce în ce mai mare.

In capitalism există o contradicţie de neîmpăcat între producţia bunurilor de tot felul ale cărei posibilităţi cresc şi consumul maselor largi ale căror posibilităţi de cumpărare scad în mod continuu. In zilele noastre, în condiţiile capitalismului contemporan, contradicţia dintre producţie şi consum este şi mai acută. Posibilităţile de cumpărare ale maselor largi muncitoare scad în mod vertiginos, se înrăutăţesc condiţiile de viaţă, traiul lor devine mai mizer. Intre 1950-1953, spre exemplu, în S.U.A. costul vieţii a crescut cu 11%, în Anglia cu 23%, în Austria cu 44%, în Brazilia cu 167%, în Argentina cu 196%.

Asemănătoare era situaţia oamenilor muncii şi în ţara noastră înainte de 23 August 1944. Profiturile capitaliştilor creşteau an de an. După statisticile burgheziei — care căuta să ascundă fabuloasele ei cîştiguri — reiese că societăţile anonime au rămas cu un beneficiu net de 2.903 milioane lei în 1935, 3845 milioane în 1936 şi 5464 milioane lei în 1937. Bineînţeles că în perioada războiului de jaf şi cotropire antisovietic aceste beneficii au crescut mereu. In acelaşi timp, pe măsură ce creşteau profiturile capitaliştilor, creştea şi mizeria şi exploatarea clasei muncitoare. Astfel între anii 1934—1937 viaţa s-a scumpit cu 27%, impozitele pe salarii au fost majorate cu 23%, iar sporul de salariu n-a fost decît de 6%. De aci reiese limpede că în decurs de 3 ani puterea de cumpărare a clasei muncitoare a scăzut cu o treime. Consumul de bunuri de larg consum, inclusiv alimentele, în 1937 era inferior celui din 1912. In anii grei ai războiului care au urmat, situaţia a devenit şi mai grea.

De asemenea deosebit de grea era şi situaţia ţărănimii muncitoare în vremea orînduirii capitaliste. Politica burgheziei şi moşierimii adusese ţărănimea muncitoare la sapă de lemn. După datele recensămîntului din 1930 numărul ţăranilor complet lipsiţi de pămînt se ridica la 700.000, iar un alt număr de 600.000 de ţărani aveau numai 0,50 ha, în timp ce 12.000 de moşieri stăpîneau tot atîta pămînt cît aveau împreună 2.460.000 de gospodării ţărăneşti. In aceste condiţii ţăranii erau nevoiţi să muncească pămîntul boierului şi se înglodeze în datorii. Mizeria şi întunericul, pelagra şi tuberculoza, mortalitatea infantilă făceau casă bună cu ţăranul greu asuprit de moşieri şi de statul burghezo-moşieresc.

Nici situaţia majorităţii intelectualităţii romîneşti nu era mai bună. O viaţă modestă de-abia încropită de azi pe mîine, şomajul şi aservirea spirituală ideologiei burgheze era tot ce putea da capitalismul intelectualităţii.

Impotriva acestei stări de lucruri s-a ridicat la luptă poporul nostru sub conducerea partidului clasei muncitoare. Partidul a explicat maselor că lichidarea foametei şi mizeriei nu poate fi înfăptuită decît prin lichidarea revoluţionară a modului de producţie capitalist. Zdrobirea orînduirii capitaliste pentru prima oară în istorie în U.R.S.S. prin victoria Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, instaurarea noilor relaţii de producţie socialiste, lichidarea contradicţiei dintre producţie şi consum, ridicarea nivelului de trai al poporului sovietic a însufleţit în lupta împotriva capitaliştilor şi moşierilor şi pe oamenii muncii de la noi.

Numai orînduirea socialistă pentru care a chemat la luptă partidul nostru şi pe care astăzi sub conducerea sa o înfăptuim cu succes este în stare să dea oamenilor muncii o viaţă îmbelşugată şi liberă. Scopul producţiei în socialism este asigurarea satisfacerii maxime a nevoilor materiale şi culturale mereu crescînde ale întregii societăţi prin creşterea şi perfecţionarea neîntreruptă a producţiei sociale pe baza tehnicii celei mai înalte. In socialism, pentru prima oară, după cum arată Lenin — după secole de muncă pentru alţii, de muncă silnică în folosul exploatatorilor se iveşte posibilitatea muncii omului pentru el însuşi şi pe deasupra a unei munci care se bizuie pe toate cuceririle tehnicii şi ale culturii moderne.

Pentru înfăptuirea acestui scop partidul nostru a mobilizat toate forţele creatoare ale poporului şi le-a pus în slujba înfloririi patriei, a dezvoltării economiei naţionale.

In aceşti 10 ani de transpunere în viaţă a politicii partidului îndreptată spre binele poporului a fost creat şi s-a dezvoltat sectorul socialist, s-a dezvoltat producţia şi ca urmare a crescut nivelul de trai al celor ce muncesc.

Volumul producţiei industriale este astăzi aproape de trei ori mai mare decît în 1938.

Industria uşoară furnizează azi populaţiei cantităţi de mărfuri sporite faţă de anul 1938. Producţia de confecţii a atins un nivel de 828% faţă de 1938, cea de tricotaje de bumbac de 558%. S-au construit noi filaturi de bumbac şi de in, au fost reutilate şi dezvoltate vechile fabrici. Industria alimentară produce astăzi de 2—3 ori mai multe produse decît în regimul burghezo-moşieresc. In 1953 s-au produs cu 780% mai multe paste făinoase decît în 1938, cu 263% mai mult ulei comestibil. A crescut consumul populaţiei. In 1953 unei familii de muncitori i-a revenit cu 20% mai multă pîine decît în 1938, cu 48% mai mult zahăr şi cu 164% mai mult ulei.

In comparaţie cu 1952 volumul desfacerilor prin comerţul de stat a sporit în 1953 cu 35% la pîine, cu 56% la făină, cu 30% la ulei, cu 23% la ţesături de bumbac etc.

Intr-o proporţie însemnată a crescut şi consumul ţărănimii muncitoare. Aşa de pildă consumul de grîu şi secară este de aproape 50% mai mare decît în 1938. De asemenea a crescut consumul de ouă, lapte, unt şi alte produse alimentare. In 1953 s-au vîndut la sate de 3 ori mai multe ţesături şi confecţii de lînă în raport cu 1949, cu 50% mai multe ţesături şi confecţii de bumbac, de peste 3 ori mai multă încălţăminte şi piele etc.

Făcînd o analiză a rezultatelor aplicării în viaţă a politicii partidului îndreptată spre făurirea bunăstării poporului, plenara C.C. al P.M.R. din august 1953 a constatat că pe lîngă rezultatele obţinute au existat şi o serie de lipsuri care au împiedicat ca creşterea nivelului de trai să meargă în pas cu dezvoltarea generală a economiei naţionale.

Partidul nostru nu ascunde niciodată poporului greutăţile care stau în calea înfăptuirilor măreţei opere la care l-a chemat. Dimpotrivă, partidul a scos la iveală cu curaj lipsurile şi greutăţile existente şi a mobilizat poporul în lupta pentru înfrîngerea lor. Plenara din august 1953 a C.C. al P.M.R. a arătat că mai există încă serioase slăbiciuni în ceea ce priveşte aprovizionarea populaţiei deoarece forţîndu-se ritmul industrializării mai ales în domeniul industriei grele, nu s-a acordat atenţia cuvenită dezvoltării agriculturii şi creşterii producţiei mărfurilor de larg consum, pe măsura cerinţelor mereu crescînde ale populaţiei.

In vederea dezvoltării continue a economiei naţionale şi ridicării nivelului de trai al oamenilor muncii, plenara a luat o serie de măsuri menite să lichideze rămînerea în urmă a producţiei agricole, a industriei uşoare şi alimentare. Hotărîrile plenarei prevăd dublarea investiţiilor pe anii 1953—1955 pentru industria uşoară şi alimentară.

Punînd în faţa poporului muncitor sarcina de a obţine un belşug de bunuri de larg consum partidul a arătat că singura cale justă pentru a realiza această sarcină este lupta de zi cu zi pentru mărirea producţiei, ridicarea productivităţii muncii, reducerea preţului de cost al produselor, îmbunătăţirea calităţii lor, descoperirea şi folosirea rezervelor interne ale producţiei şi realizarea unui regim sever de economii. Aceste măsuri luate de plenara din august a partidului şi lupta hotărîtă a oamenilor muncii pentru traducerea lor în viaţă au determinat o creştere importantă a producţiei la principalele bunuri de consum. Înfăptuirea şi pe mai departe a politicii partidului va duce la îmbunătăţirea rapidă şi permanentă a condiţiilor de trai ale oamenilor muncii.

Realizările obţinute în aceşti 10 ani confirmă cu tărie poporului nostru că în centrul politicii partidului se află omul muncii cu nevoile sale. Datorită luptei consecvente a partidului dreptul la muncă şi la odihnă a devenit azi realitate. Şomajul a rămas doar ca o amintire a trecutului. An de an noi contingente de muncitori intră în producţie avînd un loc de muncă asigurat. In continuă creştere este numărul celor care merg la odihnă în cele mai frumoase staţiuni balneare şi climaterice.

Deosebit de însemnate sînt realizările ţării noastre în domeniul sănătăţii oamenilor muncii. Pe vremea regimului burghezo-moşieresc nivelul de trai scăzut, condiţiile mizerabile de locuit şi lipsa unei asistenţe medicale la îndemîna oricui ducea pe oamenii muncii la un pas de distrugere fizică. Bolile de tot felul secerau anual mii de vieţi. Romînia era ţara cu cea mai ridicată mortalitate din Europa. Toate aceste moşteniri grele au devenit de asemenea doar amintiri. Astăzi oamenii muncii au asistenţă medicală gratuită, a crescut mult numărul paturilor în spitale, s-a triplat numărul policlinicilor, au luat fiinţă mii de cabinete medicale, puncte sanitare, posturi de prim-ajutor. S-a dezvoltat o largă reţea de maternităţi şi case de naşteri, a luat o mare dezvoltare industria medicamentelor şi s-a redus preţul lor. Datorită tuturor măsurilor de combatere a bolilor a dispărut aproape complet malaria, care chinuia pe vremuri mii de oameni, a scăzut mortalitatea generală şi mortalitatea infantilă, a scăzut simţitor numărul bolnavilor de tuberculoză şi alte boli.

Partidul şi statul nostru au luat măsuri pentru lichidarea moştenirii grele şi în ceea ce priveşte condiţiile de locuit. In ultimii ani s-au construit locuinţe muncitoreşti pe o suprafaţă de circa 1.800.000 metri pătraţi iar pînă în 1955 se vor mai construi locuinţe pentru 80.000 de familii. Statul acordă de asemenea numeroase credite individuale pentru construcţii de locuinţe.

In aceşti ani ai regimului de democraţie populară s-au deschis larg în faţa oamenilor muncii căile către învăţămînt, artă, ştiinţă şi cultură. Analfabetismul este aproape lichidat. Din moştenirea lăsată de burghezie — 40 la sută din populaţia analfabetă şi 27 la sută semianalfabetă — vor rămîne în curînd statistici de arhivă. Invăţămîntul de toate gradele este astăzi la dispoziţia fiilor oamenilor muncii. Numărul celor care învaţă în şcoli s-a dublat faţă de 1938. Datorită grijii partidului, îndrumării sale atente zi de zi, a luat o mare dezvoltare arta, literatura şi ştiinţa. Oamenii de cultură se bucură la noi în ţară de condiţii pe care nici nu le-au putut visa în trecut. Politica externă a statului nostru la fel ca şi politica internă este o politică de apărare a păcii, o politică subordonată în întregime intereselor poporului, intereselor apărării vieţii oamenilor muncii, a copiilor lor, a viitorului lor fericit.

Făcînd bilanţul aplicării în viaţă a politicii partidului în acest deceniu glorios, poporul romîn ştie că aceste realizări sînt doar începutul drumului luminos pe care a apucat, că lupta sa în aceşti ani, greutăţile şi lipsurile înfrînte şi cele care le mai stau în faţă nu sînt decît urcuşul greu către culmile însorite ale socialismului.

Poporul nostru este însă hotărît să nu se oprească la jumătatea drumului ci să meargă mai departe să înfrîngă greutăţile care i se vor aşeza de-a curmezişul şi să urmeze cu fermitate politica trasată de partid. Poporul romîn este convins de justeţea politicii partidului şi are încredere nețărmurită în partid. Tocmai din această încredere a maselor îşi trage partidul nostru forţa sa. Forţa politicii partidului constă în faptul că ea nu este elaborată după dorinţele unor personalităţi ci pe baza studierii şi cunoaşterii legilor obiective de dezvoltare a societăţii, pe baza ştiinţei marxist-leniniste, pe baza intereselor fundamentale ale poporului, care coincid tocmai cu mersul înainte al societăţii.

Politica partidului nostru arată poporului drumul construirii vieţii şi viitorului său fericit, drumul construirii orînduirii socialiste. Nici cînd în faţa poporului nostru n-a stat o sarcină atît de măreaţă ca aceea la care l-a chemat partidul. Sub conducerea partidului această măreaţă sarcină va fi înfăptuită cu succes deoarece între partid, guvern şi popor există o unitate de nezdruncinat. Nimeni şi nimic nu poate sfărîma încrederea poporului în justeţea politicii partidului, nimeni şi nimic nu poate abate poporul nostru de pe drumul înfăptuirii în viaţă a politicii partidului — politica grijii pentru fericirea vieţii celor ce muncesc.

I. CRACIUN

Plecarea delegaţiei A. R. L. U. S. în U. R. S. S.

Joi dimineaţa a plecat la Moscova, o delegaţie a Asociaţiei Romîne pentru strîngerea legăturilor cu Uniunea Sovietică care va vizita Uniunea Sovietică la invitaţia VOKS-ului.

Din delegaţie fac parte: acad. prof. I. S. Gheorghiu, membru în Prezidiul Academiei R.P.R., director al Institutului de energetică al Academiei R.P.R., conducătorul delegaţiei, compozitorul Matei Socor, vicepreşedinte al Consiliului General A.R.L.U.S., maestru emerit al artei din R.P.R., laureat al Premiului de Stat, N. Teşa, secretar al Consiliului General A.R.L.U.S., Constantin Dinculescu, rectorul Institutului Politehnic din Bucureşti, membru corespondent al Academiei R.P.R., poetul Eugen Jebeleanu, laureat al Premiului de Stat, artista Tanţi Cocea, de la Teatrul Naţional „I. L. Caragiale", prof. univ. Mihai Manoliu, secretar al Consiliului Central A.S.I.T., pictorul Octavian Angheluţă, laureat al Premiului de Stat, petrolistul fruntaş Ion N. Junghiatu de la schela Boldeşti, regiunea Ploeşti, şi Stana Drăgoi, activistă.

Pe aeroportul Băneasa, delegaţia a fost condusă de reprezentanţi ai Consiliului General A.R.L.U.S., ai Uniunii Scriitorilor din R.P.R., ai Consiliului Central A.S.I.T., ai Ministerului Afacerilor Externe, numeroşi oameni de ştiinţă, artă şi cultură, activişti ai Consiliului General A.R.L.U.S. şi alţii.

(Agerpres)

DECADA MANIFESTARILOR CULTURALE

Decada manifestărilor culturale la Cluj

Oamenii muncii din oraşul Cluj participă în număr mare la programele organizate în cadrul Decadei manifestărilor culturale.

Numai în primele două zile de la deschidere, bazarul cărţii a fost vizitat de peste 8000 de oameni ai muncii din diferite domenii de activitate.

Alături de operele scriitorilor romîni, sovietici şi ai literaturii universale, la bazarul cărţii se află şi lucrările scriitorilor clujeni Asztaloş Istvan, Horvath Istvan, Letay Lajos — laureaţi ai Premiului de Stat, A. E. Baconski, Nagy Istvan, Ion Brad, Aurel Rău şi alţii. In cadrul bazarului au avut loc întîlniri între cititori şi scriitorii Eusebiu Camilar, Horvath Istvan, laureaţi ai Premiului de Stat şi Ion Brad. Scriitorul Eusebiu Camilar a avut o întîlnire şi cu oamenii muncii de la uzinele „Ianoş Herbak".

Teatrele şi operele din Cluj prezintă în cadrul Decadei manifestărilor culturale spectacolele speciale. Astfel, Opera Maghiară de Stat prezintă operetele „N-a fost nuntă mai frumoasă" de N. Kirculescu şi „Vînt de libertate" de I. Dunaevski, iar Teatrul Naţional piesele „Un flăcău din oraşul nostru" de C. Simonov, „Mielul turbat" de A. Baranga şi „Oameni de azi" de Lucia Demetrius.

Finala concursului echipelor artistice ale căminelor culturale

In sala Teatrului C.C.S. continuă să se desfăşoare etapa finală a celui de al 3-lea Concurs pe ţară al echipelor artistice de amatori ale căminelor culturale.

Miercuri seara au participat la concurs echipele căminelor culturale din regiunile Cluj, Timişoara şi Hunedoara.

Artiştii amatori din regiunea Cluj au cules cu grijă tot ce au găsit mai de preţ în folclorul local şi l-au adus în dar, tezaurului artistic popular. Obiceiurile de la nuntă, viaţa chinuită din trecut a tăietorilor de lemne, ori bucuria vieţii noi a muncitorilor din creştetul munţilor, sînt redate în melodiile cîntecelor interpretate de corul din comuna Leşu.

In mijlocul scenii apare un bătrîn care strînge uşor sub braţ cimpoiul ce prinde să sloboadă sunete care se contopesc într-o melodie de dans. Din culise se aud paşi ritmici şi pe scenă alunecă uşor, îmbrăcaţi în costumele lor naţionale, dansatorii din raionul Ilia, regiunea Hunedoara. Spectatorii privesc încîntaţi hora vioaie din jurul cimpoierului. Dansatorii îşi însoţesc mişcările cu strigături vioaie.

Urmează corul german al casei de cultură din comuna Peciul Nou, regiunea Timişoara. Cîntecele germane şi romîneşti sînt frumos interpretate şi corul culege multe aplauze.

Joi dimineaţa pe scena concursului s-au prezentat formaţiile şi soliştii amatori din regiunile Hunedoara, Suceava, Craiova şi Regiunea Autonomă Maghiară.

După amiază s-au prezentat la concurs artiştii amatori din regiunile Ploeşti, Arad, Iaşi, Timişoara şi Oradea.

Rînd pe rînd, pe scena Teatrului C.C.S. — unde se desfăşoară finalele concursului pe ţară al artiştilor amatori ai căminelor culturale, — se perindă coruri şi formaţiuni instrumentale, echipe de dansuri şi solişti instrumentişti sau vocali. Din programele prezentate de nenumăraţii soli ai artei populare veniţi la finale, fotografiile noastre vă înfăţişează două aspecte.

In prima fotografie poate fi văzut corul căminului cultural din comuna Călineşti (regiunea Piteşti), care a interpretat la un nivel remarcabil două cîntece populare, o serenadă de Brahms, şi cîntecele „Drumuri, drumuri" de Novicov şi „Sub al păcii stindard" de Ion Chirescu.

Cea de a doua fotografie îi prezintă pe trei tineri instrumentişti populari veniţi din regiunea Bacău: Ion Burghelea, Ion Rîllea şi Vasile Căilean, care cîntă cu dibăcie din instrumentul popular trişcă.

AZI IN DECADĂ

SPECTACOLE.

Parcul de Cultură şi Odihnă „I. V. Stalin" — Teatrul de vară (ora 20): Program de cîntece şi dansuri (Ansamblul C.C.S.); **Arenele Libertăţii** (ora 20): Ana Lugojana (Teatrul de Stat de Operetă); **Teatrul de vară „Nicolae Bălcescu"** (ora 20): Concert de muzică uşoară romînească (Ansamblul de Estradă); **Grădina „Filimon Sîrbu"** (ora 20): Vară furtunoasă (Teatrul C.F.R.-Giuleşti); **Teatrul I. L. Caragiale — (sala Comedia)** (ora 20): Schimbul de onoare; **Sala Dalles** (ora 20): Concert de muzică de cameră; (Filarmonica de Stat); **Teatrul Armatei** — strada Uranus (ora 20): Spectacol de estradă (Echipa artistică a C.C.A.); **Teatrul Ţăndărică** — Grădina de vară, strada Doamnei (ora 20): Umor pe sfori; **Uzinele Mao-Tze-dun** (ora 17,30): Spectacol dat de echipele artistice de amatori, participante la concurs.

FILME:

Sala Patria (ora 21): Intr-un port îndepărtat; **cinema Griviţa Roşie** (ora 21): „Mitrea Cocor" şi „Daruri smulse naturii".

INTILNIRI:

Raionul U.T.M. Stalin (ora 16): Intîlnirea cititorilor cu scriitorul Francisc Munteanu.

Fapte din pragul deceniului glorios

Darul unui prieten

O vechе zicală spune: „Prietenul la nevoie se cunoaşte". Şi într-adevăr aşa este. Istoria cunoaşte cazuri cînd poporul nostru aflat la grea cumpănă a fost ajutat să gonească pe năvălitorii turci cu oaste de către vecinul de la răsărit, marele popor rus.

Luptele duse împotriva imperiului otoman, războiul pentru independenţă naţională, în care regimentele de ucraineni şi ruşi ne-au ajutat să ne cîştigăm libertatea, au cimentat de-a lungul veacurilor această prietenie de luptă.

...In tabăra de la Riazan am cunoscut cu adevărat pe oamenii sovietici. Grija şi atenţia cu care ne-au înconjurat ne-au făcut să-i vedem şi să cunoaştem frumuseţea sufletului rus.

Cînd ne-au dat în mîini armele şi putinţa de a ne elibera ţara robită de nemţi am înţeles gestul unui adevărat prieten. Alături de ei învăţînd din tactica lor biruitoare, din pilda adevăratului eroism al ostaşilor sovietici, am eliberat bucată cu bucată pămîntul scump al patriei.

Tot timpul în marile bătălii de la Sf. Gheorghe, Oradea, Debreţin şi mai departe la Gron am simţit alături forţa lor de nezdruncinat; ne-am adăpat de la izvorul tăriei lor, am învăţat să apărăm cu dîrzenie ceea ce am cucerit.

Mulţi fraţi sovietici au căzut pe pămîntul patriei noastre, udînd cu sîngele lor tînăr glia arsă. Din acest pămînt şi-a tras seva şi a răsărit holda bogată a vieţii noastre de astăzi. Lor, bravilor eliberatori, le datorăm pîinea albă de pe masă, zidirea vieţii noi, liniştea căminelor şi zîmbetul nevinovat al copiilor.

Lor le datorăm o armată nouă — scut de oţel a tot ceea ce am cucerit. Din pilda faptelor, a luptelor şi a victoriei lor, fii patriei noastre învaţă să devină ostaşi dîrzi, curajoşi, neînfricaţi. Tradiţiile glorioase de luptă al frăţiei noastre vor sta totdeauna la temelia educaţiei morale, politice şi ostăşeşti pe care o primesc militarii Armatei noastre Populare.

Maior ROATĂ GHEORGHE
decorat cu ordinul sovietic
„Bogdan Hmelniţki"

Semnificaţia unui lucru mărunt

Sînt clipe în viaţa unui om cînd întîlnind în faţă un lucru — deobicei mărunt, neînsemnat — reînvie în mintea lui fapte, oameni şi întîmplări petrecute de mult, cu ani în urmă. Aşa s-a întîmplat şi cu mine zilele trecute, deşi amintirile ce m-au copleşit atunci nu sînt din acelea ce se pot uita în zece ani sau chiar douăzeci de ani.

Am o fetiţă ce umple de viaţă, zgomot şi bucurie casa noastră. Cea mai mare fericire a ei este să mergem împreună la plimbare, să colindăm parcurile, să alerge după fluturi şi să întrebe de toate cîte vede. Am mers într-una din zilele trecute în parcul oraşului şi aci Rodica şi-a găsit repede o ocupaţie care o umplea de satisfacţie şi bucurie. Stătea aplecată lîngă havuzul de apă şi din palma ei făcută căuş ciugulea boabe de mei un porumbel alb. Privind-o cum aştepta nerăbdătoare ca porumbelul să termine de ciugulit, fără să vreau mi-au venit în minte fapte petrecute cu ani în urmă. M-am aşezat încet pe o bancă de teamă să nu sperii porumbelul Rodicăi şi am dat frîu liber amintirilor.

...Era în toamna lui 1944. Ajunsesem aproape de Oradea. Divizia noastră de panduri primise ordin să intre în zori în oraş. Eram pe atunci sergent transmisionist în eşalonul întîi şi în ziua aceea trebuia să stabilesc împreună cu încă doi panduri legătura telefonică cu P.C. înaintat sovietic. Drumul trecea printr-o porumbişte care se sfîrşea apoi într-o vîlcea unde se găsea camuflată cabana P.C. Cînd am plecat era linişte şi doar focuri răzleţe se mai auzeau dintre liniile inamicului instalate la marginea oraşului. Ne-am strecurat cu aparatele şi rolele de sîrmă printre lujerii de porumb şi curînd am ajuns la capătul porumbiştei. De aci şi pînă la vîlcea erau vreo cîteva sute de metri de şes ca-n palmă. Am încercat să trec primul dar un răpăit de mitralieră m-a făcut să mă culc repede la pămînt. Pe deasupra mea şuerau gloanţele, apoi au început să muşte pămîntul mai aproape, din ce în ce mai aproape de mine. Mă vedeam pierdut cînd din vîlcea a început să cînte o „Katiuşe": o dată, de două ori, de trei... Apoi se lăsă liniştea; mitraliera amuţise. M-am ridicat şi din cîteva salturi am trecut dincolo în umbra vîlcelei desfăşurînd după mine bobina cu cablul. In spate erau ceilalţi panduri. Am ajuns la P.C. sovietic, am stabilit legătura cu divizia şi am plecat să caut pe tunarul sovietic care mă salvase. Nu l-am găsit. „Katiuşa" plecase din locul acela pe căi neştiute şi acum pregătea undeva atacul de a doua zi.

In vuietul cunoscut al ei am intrat a doua zi în Oradea. Nemţii opuneau o rezistenţă îndîrjită luptînd pentru fiecare stradă, pentru fiecare casă. Totul în jur se prăbuşea arzînd; proiectilele vîjîiau şi se spărgeau pe asfalt, mitralierele ţăcăneau neîntrerupt iar peste toate vuia teribil „Katiuşa". Pandurii luptau ca nişte lei. Prin foc şi plumb înfruntînd şi străpungînd duşmanul ei eliberau oraşul alături de sovietici. Ajunsesem în centru. Dintr-o clădire mare, pesemne un teatru, se ridica spre cer vîlvătăi de fum gros. In jurul ei zburau speriaţi şi înebuniţi un cîrd de porumbei. Işi aveau cuiburile acolo în clădire şi nu se îndurau să-şi lase puii pradă flăcărilor. Zgomotul luptei se auzea tot mai departe, spre margini. Mă pregăteam să plec cînd la picioare îmi căzu cu aripile cuprinse de flăcări un porumbel micuţ, cu penele albe. L-am strîns repede la piept stingînd flăcările. Era un pui ce de-abia învăţase să zboare, dar nu ştiu de ce am văzut în el un simbol adînc al acelor vremuri. L-am purtat cu mine cîteva zile apoi l-am dăruit unui copilaş din pustă.

Am plecat mai departe spre Debreţin. In urma noastră, porumbelul se înălţa alb şi liber spre cer. Oamenii, acei oameni din satele Oradei, care în dimineaţa atacului veniseră să ajute la alimentarea în fiecare clipă a tunurilor noastre, au început să ridice oraşe şi sate noi din cenuşa şi zgura războiului.

Am primit pentru lupta de la Oradea o medalie. Mi-a pus-o pe piept un ofiţer sovietic şi apoi m-a îmbrăţişat. Mi-au dat lacrimile de bucurie şi atunci am văzut limpede frumuseţea zilelor ce vor veni. Numai cei care au luptat atunci vor înţelege semnificaţia, un lucru atît de obişnuit astăzi: o fetiţă dînd să mănînce din mîna ei unui porumbel micuţ şi alb.

Cpt. TĂNASE ION
decorat cu medalia sovietică
„Pentru Vitejie"

Artişti romîni la Moscova

Miercuri a plecat la Moscova un grup de artişti romîni care la invitaţia Ministerului Culturii al U.R.S.S., vor da o serie de concerte la Moscova şi în alte oraşe ale Uniunii Sovietice, în cadrul manifestărilor prilejuite de cea de a 10-a aniversare a eliberării patriei noastre.

Grupul de artişti condus de dirijorul George Georgescu, maestru emerit al artei din R.P.R., laureat al Premiului de Stat, director al Filarmonicii de Stat din Bucureşti, este compus din: Zenaida Pally, Cornelia Gavrilescu, artiste emerite, şi Dinu Bădescu, solişti ai Teatrului de Stat de Operă şi Balet al R.P.R., pianistul Valentin Gheorghiu, violonista Gaby Gruboa şi violoncelistul Radu Aldulescu, artişti emeriţi ai R.P.R., laureaţi ai Premiului de Stat, flautistul Vasile Jianu şi pianistul acompaniator Dagobert Bucholz.

La aeroportul Băneasa, artiştii romîni au fost conduşi de reprezentanţi ai Ministerului Culturii, ai Ministerului Afacerilor Externe, precum şi de numeroşi reprezentanţi ai vieţii noastre artistice.

La sosirea la Moscova, pe aeroportul Vnukovo, artiştii romîni au fost întîmpinaţi de reprezentanţi ai Ministerului Culturii al U.R.S.S., de reprezentanţi ai vieţii artistice şi publice din capitală, precum şi de membri ai ambasadei Republicii Populare Romîne în U.R.S.S., în frunte cu Ion Rab, ambasador extraordinar şi plenipotenţiar.

(Agerpres)

INFORMAŢIE

Joi dimineaţa a părăsit Capitala, înapoindu-se în patrie, István Török, secretar la Consiliului Central al Sindicatelor din R.P. Ungară, care la invitaţia Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R., a vizitat ţara noastră.

Pe aeroportul Băneasa a fost salutat de tov. Nicolae Popescu, membru în Prezidiul Consiliului Central al Sindicatelor şi preşedinte al Sindicatului muncitorilor agricoli şi de alţi reprezentaţi ai C.C.S.-ului.

Să înceteze odiosul complot împotriva Partidului Comunist din S. U. A.!

Dacă mai era nevoie de vre-un indiciu despre alunecarea Statelor Unite în mocirla fascismului, evenimentele petrecute zilele trecute în parlamentul american ne edifică pe deplin. Senatul S.U.A. a adoptat un proiect de lege prin care apartenența la Partidul Comunist e socotită drept crimă. La rîndul ei Camera reprezentanților a votat un proiect de lege care interzice Partidul Comunist ca organizație legală și-l privează de toate drepturile juridice. Hotărîrea cu privire la interzicerea Partidului Comunist mai urmează să fie aprobată și semnată de președintele Eisenhower. Această hotărîre nelegală și anticonstituțională face parte din lanțul de represiuni îndreptate de reacțiunea americană împotriva celor mai buni fii ai poporului american, comuniștii.

După ce au pus în acțiune zeci de legi federale și locale îndreptate împotriva forțelor democratice, după ce au înscenat nenumărate procese provocatoare împotriva a numeroase personalități progresiste și a fruntașilor comuniști, după ce au aruncat în închisoare pe conducătorii Partidului Comunist din S.U.A., după ce au instaurat o adevărată inchiziție, o teroare polițistă împotriva a tot ce este cinstit și progresist, hitlerii americani se pregătesc acum să interzică Partidul Comunist din Statele Unite. Reacțiunea americană vrea să-i nimicească pe comuniștii din S.U.A. pentru că aceștia reprezintă inteligența, onoarea și conștiința poporului american, pentru că ei sînt în fruntea luptei oamenilor simpli din Statele Unite pentru pace, pentru apărarea libertăților democratice, împotriva planurilor magnaților din Wall-Street care se îmbuibează și se îmbogățesc de pe urma războiului și exploatării. Este însă limpede că acest complot sinistru, uneltit după cel mai curat tipic hitlerist, urmărește nu numai lichidarea partidului comunist și exterminarea conducătorilor acestuia, ci și nimicirea tuturor forțelor progresiste din S.U.A. care luptă împotriva fascismului și războiului. „Votarea acestui proiect de lege — se spune în declarația președintelui organizației din New York a Partidului Comunist, Gerson — va aminti lumii despre politica anticomunistă a lui Hitler, care a servit drept paravan în spatele căruia Hitler distrugea drepturile tuturor cetățenilor în interiorul țării și ducea un război agresiv peste hotare".

Sub perdeaua de fum a anticomunismului, ațîțătorii la război din S.U.A. vor să instaureze teroarea fascistă, să distrugă orice urmă de democrație. Însuși șeful F.B.I.-ului (gestapoul american) Edgar Hoower a menționat într-un raport recent despre „Principalele activități comuniste în S.U.A." că sînt considerați comuniști toți acei care „fac agitație pentru pace, agitație pentru rechemarea trupelor americane din străinătate, pentru pactul celor 5 mari puteri, pentru reluarea schimburilor comerciale cu răsăritul". Așa dar un cetățean oarecare, un pacifist, un comerciant care vrea să facă afaceri cu China, poate fi acuzat ca avînd — chipurile — „idei comuniste". Să-i distrugă pe comuniștii americani, să intimideze și să pună călușul în gura tuturor oamenilor cinstiți din S.U.A. — iată ce urmăresc cercurile reacționare care ar dori să instaureze — nu numai în țara lor, dar și în întreaga lume — cel mai bestial fascism.

Magnații Wall-Street-ului cred probabil că este suficient să închidă gura cu forța la un număr mare de oameni cinstiți și conștienți pentru a înăbuși rezistența față de pregătirile războinice, pentru a înăbuși însăși ideea de pace, libertate și democrație. Jalnică speranță! Au apus demult timpurile cînd ideile puteau fi ținute ferecate. Chiar în condițiile de cumplite persecuții în S.U.A. se ridică tot mai mulți oameni curajoși care protestează împotriva politicii antipopulare, criminale a cercurilor guvernante. Acești oameni nu se lasă intimidați nici de amenințările lui Mc. Carthy, nici de represiunile lui Edgar Hoower. Înfruntînd teroarea și prigonirile barbare, comuniștii din S.U.A. stau în primele rînduri ale luptei forțelor progresiste americane — apărători fideli ai păcii și drepturilor poporului, ai libertăților democratice și ai onoarei naționale. Ca o minunată afirmare a tăriei și fermității comuniștilor americani, răsună cuvintele Declarației făcută cu cîtva timp în urmă de Comitetul Național al Partidului Comunist din Statele Unite: „Noi comuniștii vom sta ferm pe pozițiile noastre. Ne vom împotrivi încercărilor de a fi așvîrliți în ilegalitate. Vom lupta pentru drepturile noastre, pentru drepturile întregului popor — negri și albi... Vom lupta pentru restabilirea drepturilor de care am fost privați noi și întregul popor american. Vom continua să studiem știința dezvoltării sociale, marxism-leninismul, împărtășind-o clasei muncitoare... Noi nu vom capitula în fața ațîțătorilor la război".

Comuniștii din Statele Unite, apărători curajoși ai intereselor poporului american au alături de ei simpatia și dragostea americanilor cinstiți, simpatia tuturor oamenilor iubitori de pace din întreaga lume. Opinia publică democrată din toate țările protestează plină de indignare împotriva complotului odios prin care se urmărește aruncarea în afara legii a Partidului Comunist din S.U.A. Oamenii simpli de pretutindeni înfierează acest complot criminal și cer revocarea hotărîrilor parlamentului american. Ei își manifestă solidaritatea cu forțele progresiste din S.U.A., cu americanii iubitori de pace și democrație care luptă pentru zădărnicirea uneltirilor fasciste.

Poporul, tineretul nostru muncitor ridică glasul plin de indignare cerînd revocarea hotărîrilor odioase ale parlamentului american și încetarea represiunilor îndreptate împotriva Partidului Comunist din S.U.A. Constructorii socialismului din patria noastră, trimit totodată un cald salut de luptă și solidaritate forțelor progresiste din Statele Unite care înfruntă teroarea polițienească-fascistă.

Interviul acordat de J. Dieckmann ziarului „L'Humanité"

PARIS 19 (Agerpres). — Ziarul „L'Humanité" publică interviul acordat corespondentului său de la Berlin de Johannes Dieckmann, președintele Prezidiului Camerei Populare a Republicii Democrate Germane.

Răspunzînd unei întrebări în legătură cu consecințele eventualei intrări în vigoare a tratatului de la Paris asupra relațiilor dintre popoarele Franței și Germaniei, Dieckmann a declarat:

Camera Populară a Republicii Democrate Germane și-a expus în repetate rînduri în mod clar punctul de vedere în chestiunea „comunității defensive europene". Ea a subliniat de nenumărate ori că intrarea în vigoare a tratatului cu privire la „comunitatea defensivă europeană" ar însemna refacerea militarismului german, crearea unei armate agresive sub comanda foștilor generali hitleriști.

Dieckmann a subliniat netemeinicia și falsitatea afirmațiilor adepților „armatei europene" cum că în cadrul „comunității defensive europene" înarmarea Germaniei occidentale va fi „controlată". El a subliniat că în republica de la Bonn, organizația de spionaj a lui Gehlen, foștii generali hitleriști, naziștii și alți revanșarzi își intensifică, cu sprijinul americanilor, activitatea îndreptată în primul rînd împotriva Franței.

Fiind solicitat să-și exprime părerea asupra posibilității unificării Germaniei, date fiind încercările cercurilor agresive de a include Germania occidentală în „comunitatea defensivă europeană", Dieckmann a declarat:

„Camera Populară a Republicii Democrate Germane consideră că „comunitatea defensivă europeană" a devenit principalul obstacol în calea restabilirii unității Germaniei. Reînvierea militarismului în Germania este cu putință doar în urma dezmembrării țării. Într-o Germanie unificată s-ar găsi forțe democratice și pașnice puternice în stare să bareze calea revanșarzilor. Menținerea dezmembrării Germaniei, a spus Dieckmann, ar crea în centrul Europei un focar de încordare. Tocmai de aceea forțele democratice ale poporului nostru nu cruță nici un efort pentru a împiedica includerea Germaniei occidentale într-un bloc militar cum este „comunitatea defensivă europeană" și pentru a pregăti în felul acesta calea pentru unificarea pașnică a Germaniei.

Dieckmann a arătat că încheierea unui tratat de pace în stare să ducă la crearea unei Germanii unite, iubitoare de pace, va deschide totodată uriașe perspective pentru îmbunătățirea relațiilor franco-germane.

La deschiderea sesiunii Consiliului U. I. S.

Moscova găzduiește începînd de astăzi sesiunea Consiliului Uniunii Internaționale a Studenților. Pe colinele Lenin, în măreața clădire a Universității „Lomonosov", reprezentanți ai studenților de pe toate continentele se vor aduna pentru a discuta o serie de probleme de cea mai mare importanță pentru mișcarea studențească mondială. Cei aproape 250 de delegați și observatori din peste 60 de țări vor realiza un larg schimb de opinii în primul rînd în problema colaborării internaționale studențești, problemă aflată pe primul punct al ordinei de zi.

Unitatea studențească mondială este o realitate care se consolidează neîncetat. Studenții din diferite țări își dau seama că indiferent de opiniile lor politice ei au interese comune și că aceste interese le impun o luptă comună în apărarea lor. Însăși prezența la sesiunea de la Moscova a reprezentanților unor organizații studențești care nu sînt membre ale U.I.S. reflectă lărgirea colaborării dintre studenții aparținînd feluritelor țări.

Unitatea studențească este ținta atacurilor acelora care vor să dezbine tineretul studios. O serie de reprezentanți ai unor asociații studențești reacționare din occident, grijulii mai mult de a fi în grațiile Departamentului de Stat al S.U.A. decît de a ține seama de interesele studențești, flutură cu insistență ideea că în condițiile în care omenirea este împărțită în țări cu sisteme sociale diferite nu se poate realiza o unitate studențească mondială.

Scopul urmărit este ușor de sezisat: ei vor să lovească în Uniunea Internațională a Studenților, organizație care se bucură de influență în rîndurile studenților din toate țările și care numără peste 5 milioane de membri. Uniunea Internațională a Studenților a fost și în trecut ținta atacurilor lor, dar desfășurarea evenimentelor a arătat că singura organizație pe care o urmează studenții este U.I.S. Lamentabila inactivitate a secretariatului scizionist de la Leyden (Olanda) a arătat că toate promisiunile liderilor studențești reacționari din occident nu sînt decît vorbe goale. Dealtfel, merită subliniat faptul că revista acestui „secretariat" este editată în Germania occidentală cu fondurile donate de fasciștii spanioli. E oare greu de înțeles ce interese slujește „secretariatul" de la Leyden?

Dar în ciuda risipii de fonduri făcută de scizioniști, ideea unității mondiale studențești are un răsunet din ce în ce mai mare în rîndurile studenților din lumea întreagă. Faptul că unele uniuni studențești naționale din Anglia, Israel și Africa de Sud au cerut să li se permită participarea la sesiunea de la Moscova a Consiliului U.I.S. este un indiciu în acest sens. Dealtfel intensificarea schimburilor internaționale studențești, înfăptuită prin intermediul U.I.S., a dovedit dorința studenților din diferite țări de a întări legăturile lor de prietenie în ciuda deosebirilor de opinii politice și ideologice. Sesiunea de la Moscova a Consiliului U.I.S. va dezbate dealtfel problema întăririi legăturilor dintre studenții aparținînd acelorași facultăți în anul școlar 1955-1956. De asemenea Consiliul U.I.S. va discuta problema participării studenților la cel de al V-lea Festival Mondial care va avea loc în anul 1955 la Varșovia. In cadrul întăririi legăturilor care unesc pe studenții din diferite țări ale lumii un accent deosebit va fi pus pe sport. Jocurile Mondiale Universitare de Vară care au avut loc recent la Budapesta au arătat odată mai mult că prin sport studenții pot găsi mai lesne un limbaj comun, se pot apropia unii de alții.

Lucrările sesiunii Consiliului U. I. S. se vor ocupa totodată de aspectele privind lupta studențimii pentru îmbunătățirea condițiilor ei de viață și de studiu. In multe țări ale lumii studențimea trebuie să ducă o luptă aprigă pentru a-și asigura cele mai elementare drepturi democratice. In această luptă ea se bucură de sprijinul întregii opinii mondiale democratice, de solidaritatea tinerei generații a lumii. Discuțiile în legătură cu această problemă vor prilejui manifestarea hotărîrii de luptă a studențimii mondiale pentru apărarea dreptului la cultură, împotriva asupririi, pentru pace și înțelegere între popoare.

Studenții din țara noastră își exprimă simțămintele lor de solidaritate cu studenții de pretutindeni care se pronunță pentru întărirea legăturilor între popoare, pentru pace și un învățămînt democratic. Nu demult țara noastră a găzduit o tabără internațională la care au participat studenți de diferite opinii din diferite țări. Aceștia, trăind în mijlocul nostru, au putut cunoaște năzuințele tineretului și studenților din R.P.R. de a consolida prietenia cu tinerii de pretutindeni care doresc pacea.

Studenții romîni se pronunță împotriva oricăror manevre scizioniste și consideră că interesele studențești impun întărirea neîncetată a unității internaționale a studențimii. Tocmai de aceea ne exprimăm profunda convingere că sesiunea de la Moscova a Consiliului U.I.S. va fi un nou pas pe calea creșterii contribuției pe care studențimea lumii o aduce la lupta pentru împlinirea idealurilor de pace, de salvare a civilizației umane de urgia războiului.

Vizitînd Expoziția Agricolă Unională

O adevărată universitate agricolă

Încă de cînd te apropii de Expoziția Agricolă Unională, simți deja că în fața ta se înalță ceva neașteptat, neobișnuit, măreț.

Am fost în expoziție mai multe zile la rînd. Ce aș putea să scriu? Cu ce să încep? Greu de spus.

In expoziție totul este frumos, totul este bun, nu știi ce să admiri mai mult: minunatele palate de povești, parcurile, magazinele, mașinile expuse, florile și palmierii, sau măiestria cu care sînt făcute pavilioanele sau fîntînile arteziene.

A doua zi de expoziție. Pe intrarea principală, potop de oameni.

Din megafoanele ascunse sub lămpile stîlpilor se aude glasul nevăzut al crainicului care dă informații în legătură cu pavilioanele, îndrumă, sfătuiește. Ne oprim în fața unei clădiri vopsită în alb cu ferestre largi, luminoase și cu ornamente săpate în piatră.

O ușă masivă de nuc, cu o sculptură fină, măruntă, se dă înlături; iată-ne deja înăuntru.

Pe un perete, cu litere mari, aurii, stă scris următorul text: „R.S.S. Chirghiză este un stat socialist, stat al muncitorilor și al țăranilor".

Grea a fost viața poporului chirghiz înainte de revoluție! Poveștile și vechile legende chirghize vorbesc despre un neînfricat călăreț pe nume Ali, care cîndva în vremurile de demult a vrut să smulgă puterea zeului Tian care ținea poporul în mizerie și foame, fura femeile frumoase și era de partea mult bogaților și puternicilor bei și manopi.

Această faptă, îndrăzneață — spune legenda — a fost aspru pedepsită de către puternicul zeu, și viteazul djighit Ali, a fost prefăcut în stîncă.

Și astăzi la poalele munților Tian se poate vedea o stîncă uriașă pe lîngă care ciobanii și locuitorii de prin partea locului trec întotdeauna cu respect.

Măcar că viteazul Ali a fost înlăturat de zeu din calea lui într-un chip atît de aspru, visul poporului chirghiz a continuat să trăiască.

Și iată că după sute și sute de ani prin partea locului a apărut un om, pe nume Lenin.

El a întrebat pe oameni:

— Ce greutăți aveți de sînteți așa de triști?

Și oamenii i-au spus tot adevărul.

— Mai așteptați o leacă. O să vină în curînd și vremea răfuielii.

Și oamenii au așteptat. Aveau mare încredere în acel om cu mersul iute și cu fruntea mare, largă.

Și într-o zi a venit și timpul răfuielii. Oamenii s-au ridicat la luptă urmînd sfatul lui Lenin și au răsturnat puterea beilor și a manopilor.

Și au împodobit chirghizii țărișoara lor cu grădini roditoare, cu vii grele de struguri și cu întinse lanuri de bumbac.

Dintr-o țară înapoiată, fără școli, fără drumuri, fără industrie și fără un alfabet propriu, Chirghizia a devenit, în anii puterii sovietice, o țară înaintată, cu cultură proprie, și cu o economie dezvoltată.

Iată doar cîteva cifre notate la întîmplare pe un panou: În republică există 10 institute de învățămînt superior în care învață mai bine de 23 de mii de studenți. Numai în ultimul cincinal au fost tipărite 900 de cărți cu un tiraj total de 9,5 milioane exemplare. Cîndva în republică nu exista nici o fabrică. Acum a fost creată o puternică industrie care cuprinde cele mai diferite ramuri de producție. Industria de larg consum a luat un deosebit avînt în anii puterii sovietice. De asemenea s-a dezvoltat și întărit industria petrolului și industria carbonifera.

Oamenii muncii au început să trăiască mai bine și viața le-a devenit mai bogată.

PAVILIONUL MECANIZĂRII AGRICULTURII

O căldură grea, înăbușitoare ne taie la orice pas răsuflarea și numai cu mare greutate putem să mergem prin mulțimea de oameni venită să vadă expoziția.

Treptat însă, pe moment ce înaintăm mai mult, această oboseală dispare, făcînd loc unei bucurii fără margini. Mașini de tot felul, care de care mai ingenios construite, însuflețesc fantezia, făcîndu-te să crezi într-o lume de povești. Parcă vezi deja mașina de ploaie artificială la lucru.

Inchipuiți-vă! Uscăciune. Arșiță cumplită, nici un strop de ploaie de nicăieri. Cîmpurile sînt uscate. Griul se ofilește. Roșiile, castraveții, pepenii se usucă sub cumplita acțiune a razelor solare, și deodată de undeva, de la baza de mașini și tractoare, așezată în cîmp, nu departe de locul secetei, apare un colos pîntecos, pe șenile, care seamănă mult cu un tractor, și începe să împrăștie cu apă pe mai multe guri deodată, pe o distanță de 100 metri în jur.

Cîmpul iar învie, pepenii prind viață, roșiile se coc.

Cel mai interesant lucru din acest pavilion nu e însă nici mașina de ploaie artificială, nici cea de cules porumbul, inul sau bumbacul și nici combina.

Acestea sînt lucruri deja obișnuite, intrate de mult în viața colhoznicului sovietic.

Inainte de a veni la expoziție, am fost mai bine de o lună de zile prin îndepărtatul Ural.

Pe acolo pămîntul este aspru, pietros, neroditor.

Anotimpul călduros este scurt. Uneori vin înghețuri neașteptate așa că este foarte greu să crești pomi roditori și chiar plante cu o mai scurtă durată de creștere.

Am văzut acolo cum oamenii se luptă cu toate aceste neajunsuri create de natură cu ajutorul îngrășămintelor chimice.

De acest lucru mi-am amintit, oprindu-mă în fața unui avion cu două rînduri de aripi.

Poate că nu mi-aș fi amintit dacă însoțitorul nostru nu începuse să explice sarcinile pe care le are de îndeplinit această mașină agricolă zburătoare.

După cum spuneam, în Ural anotimpul călduros este scurt. Pentru intărirea procesului de creștere a plantelor savanții sovietici au creat un preparat chimic care în limbajul științific se numește „stimulent".

Acest „stimulent" este răspîndit prin ajutorul acestui fel de avion.

Pavilionul mecanizării agriculturii este compus din mai multe balcoane suprapuse, așezate de o parte și de alta a pereților laterali.

La mijloc holul central.

La capătul opus o cupolă uriașă din sticlă. Prima impresie pe care ți-o lasă acest pavilion este aceea a unui uriaș laborator mecanic.

Sînt expuse aici mai bine de 1200 de mașini de diferite tipuri și munci.

Astfel, tractorul „Bielorusia" T. 14 de 35 cai putere e bun pentru muncile agricole. El poate tîrî după sine un plug cu 6 brăzde, de asemenea combina. Șenile puternice și un mecanism simplu și mobil îi dau posibilitatea să fie manevrat cu ușurință în orice direcție.

Există și tractoare mai mici de o frumusețe uimitoare.

Ele sînt atît de mici, încît te întrebi dacă nu ai în fața ta o jucărie.

Aceste tractoare se întrebuințează pentru întreținerea de culturi speciale și pot să tragă după ele cel mult un brăzdar.

Sînt aici și alte tipuri de tractoare, construite după regiuni, după felul de cultură și de pămînt.

Tractorul universal expus și el printre celelalte mașini tinde să-și piardă importanța. Locul lui îl iau alte mașini cu mult mai perfecționate și cu un randament mai mare.

Viitorul tractor de bază în agricultură va fi cel condus de electricitate.

In pavilionul de electrificare a agriculturii sînt expuse date și cifre concrete despre felul cum se va realiza acest lucru.

In curînd vor fi luminate hidrocentralele de pe Volga de la Cuibîșev și Stalingrad, de pe fluviul Cama, lîngă orașul Molotov, precum și hidrocentrala de pe Angara, în Asia Centrală. Atunci agricultura și toate muncile agricole se vor face pe bază de electricitate care este un mijloc de energie comod și ieftin.

In unele regiuni ale Uniunii Sovietice unde există mai multe posibilități în această privință, electricitatea se aplică pe o scară mai largă.

In regiunea Sverdlovsc, de pildă, muncile agricole sînt făcute cu un procent de 70% cu ajutorul electricității.

Urmează apoi regiunile centrale, Moscova, Vladimir, Castroma cu 60%. Electricitatea își face loc peste tot. Deocamdată însă mai sînt încă în putere tractoarele și mașinile agricole obișnuite. Numai spre pămînturile virgine au fost trimise peste 120 mii de tractoare.

Puterea agriculturii sovietice socialiste constă tocmai în mecanizarea în masă a muncilor agricole.

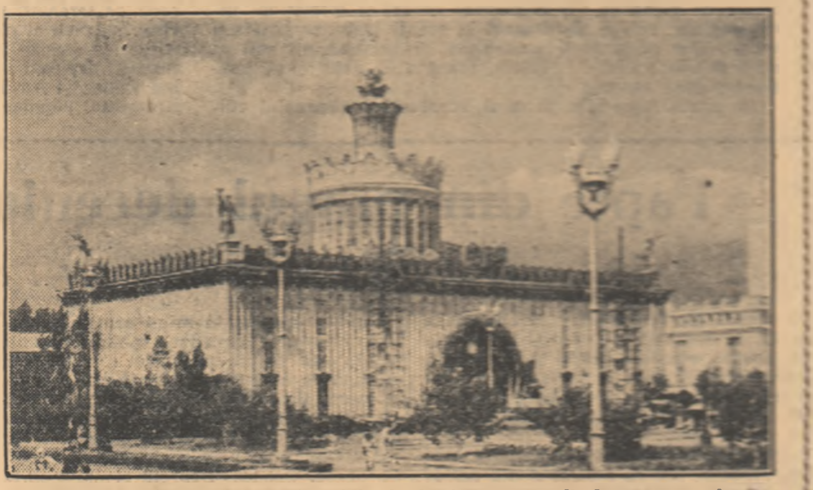
Numai după cel de al doilea război mondial construcției de mașini și mașini agricole i-au fost rezervate 150 miliarde ruble din bugetul statului.

De un deosebit interes din partea vizitatorilor s-a bucurat la expoziție tractorul V. T. Z.-24, construit de uzina de tractoare din orașul Vladimir. Acest tractor a fost adus chiar în timpul expoziției și vizitatorii colhoznici, muncitori, oameni de știință i-au analizat imediat calitățile și neajunsurile.

★

Pentru a vizita expoziția agricolă din Moscova îți trebuie timp. Altminteri nu înveți nimic. Și din expoziție sînt multe de învățat. Ea este o adevărată universitate agricolă.

I. SAFIR

EXPOZIȚIA AGRICOLA UNIONALA de la Moscova oglindește succesele însemnate dobîndite de agricultura tuturor republicilor sovietice. In fotografie: Pavilionul Republicii Socialiste Sovietice Ucraina.

Tratative cu privire la comunitatea defensivă europeană

BRUXELLES 19 (Agerpres). — La 19 august, la Ministerul Afacerilor Externe al Belgiei s-a deschis conferința reprezentanților a șase țări vest-europene. La această conferință participă Spaak, ministrul Afacerilor Externe al Belgiei; Mendès-France, președintele Consiliului de Miniștri și ministrul Afacerilor Externe al Franței; cancelarul de la Bonn, Adenauer; Piccioni, ministrul Afacerilor Externe al Italiei; Beyen, ministrul Afacerilor Externe al Olandei; Bech, prim ministru și ministrul Afacerilor Externe al Luxemburgului.

Scopul conferinței este de a examina propunerile franceze privind introducerea unor „amendamente" la tratatul cu privire la „comunitatea defensivă europeană" pentru a înlesni ratificarea lui de către parlamentul francez.

După cum subliniază ziarul „Liberation" delegația franceză este alcătuită în cea mai mare parte din adepți ai acestui tratat.

În prima zi a conferinței au avut loc două ședințe — una în cursul dimineții, cu caracter restrins, iar a doua în cursul după amiezii.

La Bruxelles, se subliniază interesul sporit manifestat de reprezentanții englezi și americani față de această conferință, deși nici S.U.A. și nici Anglia nu au semnat tratatul cu privire la crearea „comunității defensive europene" și nu participă la conferință. În legătură cu aceasta se menționează sosirea la Paris a senatorului american Wiley, precum și întrevederea dintre ambasadorul englez la Paris, Jebb și Mendès-France, întrevedere care a avut loc la 18 august la gară, în momentul plecării lui Mendès-France la conferința de la Bruxelles.

Poporul francez luptă împotriva creării „armatei europene"

PARIS 19 (Agerpres). — In Franța se intensifică mișcarea populară de protest împotriva reînvierii militarismului german, pentru crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa. Potrivit relatărilor presei democrate, pe adresa șefului guvernului, Mendès-France, a Ministerului Afacerilor Externe, a Biroului Adunării Naționale și a diferiților deputați sosesc numeroase scrisori, telegrame și rezoluții cerînd respingerea tratatelor militariste de la Paris și Bonn, care amenință securitatea și independența Franței.

In întreaga țară are loc stringerea de semnături pe petiții împotriva tratatului cu privire la „comunitatea defensivă europeană" și a planurilor de ratificare a lui. Aceste petiții sînt înmînate deputaților din circumscripțiile electorale respective. In numeroase orașe se string fonduri pentru acoperirea cheltuielilor de călătorie ale delegațiilor care intenționează să viziteze Adunarea Națională la 28 august, ziua începerii dezbaterilor parlamentare în problema „comunității defensive europene". Consiliul păcii din departamentul Sena a adresat lui Mendès-France o scrisoare în care, în numele celor 3 milioane de locuitori ai departamentului Sena făcînd parte din diferite pături sociale și avînd diferite convingeri politice și religioase, cere respingerea tratatului cu privire la „armata europeană" și se pronunță pentru tratative în problema securității colective.

Într-o scrisoare către Mendès-France, locuitorii din localitatea Goussainville (departamentul Seine-et-Oise) protestează împotriva ratificării tratatelor de la Bonn și Paris și a oricăror amendamente care pot să contribuie la reînvierea militarismului în Germania occidentală.

O delegație a locuitorilor din localitatea Plessis-Robinson (departamentul Sena) a vizitat Adunarea Națională și a rugat să fie transmis lui Mendès-France protestul lor împotriva planurilor de creare a „comunității defensive europene" și împotriva participării Franței la apropiata conferință de la Bruxelles. Un protest în același sens a fost prezentat la Ministerul Afacerilor Externe de către o delegație a comitetului păcii al societății aeronautice „Air France". Comitetul păcii din arondismentul 11 al Parisului a adresat Ministerului Afacerilor Externe o petiție de protest împotriva „armatei europene". Membrii comitetului au adresat de asemenea scrisori de protest lui Mendès-France.

In numeroase întreprinderi din Franța au loc mitinguri și adunări la care oamenii muncii își exprimă voința lor de a continua lupta împotriva creării „comunității defensive europene".

Scurte știri

● Într-o corespondență din Londra consacrată reacției din capitala britanică față de recentele declarații ale președintelui Eisenhower, agenția France Presse anunță că un purtător de cuvînt al Ministerului de Externe britanic a subliniat că Marea Britanie „nu s-a angajat să apere Taiwanul". Purtătorul de cuvînt a arătat că Marea Britanie a exclus în mod indirect această insulă din regiunea care va fi integrată în proectata alianță militară a Asiei de sud-est, declarînd într-un comunicat că așa numita organizație S.E.A.T.O. va fi limitată la regiunea generală a Asiei de sud-est și a zonelor Pacificului de sud-vest, regiuni care nu includ Taiwanul.

● Henri Bonnet, ambasadorul Franței în S.U.A., a avut miercuri după amiază o întrevedere cu John Foster Dulles, secretarul Departamentului de stat, în cursul căreia au fost examinate chestiunea „comunității defensive europene" și diferite probleme privind Extremul Orient. După cum relatează agenția France Presse, întrevederea a avut loc la cererea lui Dulles.

● La 18 august a sosit la Paris, Wiley, președintele comisiei pentru afacerile externe a senatului american. Cercurile politice din Paris acordă o deosebită atenție faptului că sosirea lui Wiley în Franța precedează dezbaterile parlamentare privitoare la ratificarea tratatelor de la Bonn și Paris.

● Potrivit relatărilor presei, în urma declarării grevei celor 4.000 de docheri din portul Hull, pe cheiuri se află aproximativ 5.000 vagoane de cale ferată care așteaptă să fie încărcate.

După cum transmite din Hull corespondentul agenției Reuter, la o întrunire care a avut loc la 17 august docherii greviști au hotărît să continue greva.

● Agenția France Presse anunță încetarea din viață a lui Alcide de Gasperi, fost prim-ministru democrat-creștin al Italiei din 1944 pînă în 1953.

Abonamente la publicațiile sovietice

Începînd de la 25 august a.c., abonații la publicațiile sovietice pot să-și reînoiască abonamentele pe anul 1955.

Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții.

ȘTIRI SPORTIVE

În zilele de 22 și 23 August se vor desfășura la Giurgiu și Călărași tradiționalele întreceri sportive prietenești între sportivii din aceste orașe și sportivii bulgari din orașele Ruse și Silistra. In vederea acestor competiții, care vor avea loc cu ocazia sărbătoririi „Zilei Eliberării", sportivii noștri fac intense pregătiri. In ziua de 23 August, sportivii romîni și bulgari vor defila împreună la demonstrația oamenilor muncii.

Sportivii romîni vor întoarce vizita prietenilor bulgari la 9 septembrie cu ocazia sărbătoririi „Zilei Eliberării" a R.P. Bulgaria.

★

La 18 august s-a desfășurat la Moscova întîlnirea internațională de fotbal dintre echipele selecționate ale orașelor Moscova și Varșovia.

In minutul 19, mijlocașul Netto înscrie primul punct, trăgînd dintr-un unghi dificil. La un contraatac al echipei poloneze, Cieslik egalează.

După pauză, selecționata Moscovei beneficiază de o lovitură de 11 m. care este transformată de Salnikov. Oaspeții caută să egaleze dar atacurile lor se lovesc de apărarea excelentă a echipei sovietice. Cu cîteva minute înainte de sfîrșit, Salnikov înscrie din nou, astfel că întîlnirea ia sfîrșit cu scorul de 3—1 în favoarea reprezentativei orașului Moscova.

★

Miercuri seara a părăsit Budapesta, plecînd la Berna, echipa selecționată de atletism a R.P. Ungare care va participa la campionatele europene.

Lotul sportivilor maghiari se compune din 32 atleți și 11 atlete, printre care: Csermak, Nemeth, Olga Gyarmati, Klics, Iharos, Foeldessy, Kovacs, Adamik, Hommonay.

(Agerpres)

SPECTACOLE

VINERI 20 AUGUST 1954

TEATRE: **Teatrul Național „I. L. Caragiale"** (Comedia): Schimbul de onoare; **Muncitoresc C.F.R.** (Giulești): Vara furtunoasă (la grădina „Filimon Sîrbu"); **Ansamblul de Estradă al R.P.R.**: Concert de muzică ușoară (la teatrul de vară „N. Bălcescu"); **Teatrul „Țăndărică"**: Umor pe sfori (la grădina din str. Doamnei nr. 27).

CINEMATOGRAFE: **Patria**: Intr-un port îndepărtat; **Republica, I. C. Frimu, Tineretului**: Aleko; **Infrățirea între popoare, Elena Pavel**: Poemul dragostei; **București, Grădina Progres, Alex. Sahia**: Poarta nr. 6; **Maxim Gorki**: Poveste de vînătoare, **Maiakovski**, Cocoșelul și găinușa; **Timpuri Noi**: Rostov pe Don, Luptați împotriva turbării, Jurnal romînesc, Jurnal sovietic, Marele călător Kimsobo; **Lumina**: Slugă la doi stăpîni; **Victoria**: Rapsodia caucaziană; **Gh. Doja**: Aventură la Marienstadt; **Alex. Popov**: Tînăra Gardă (seria a II-a); **8 Martie**: Primăvara; **Vasile Roaită, Moșilor**: Vinovați fără vină; **Unirea**: Cu inima tînără; **Cultural**: Nunta cu zestre; **C. David**: Așteaptă-mă; **Flacăra**: Inima noastră; **T. Vladimirescu**: Povestea micului cocoșat; **Munca**: Maximka; **Popular**: Sub jug; **M. Eminescu**: De la lăcrămioare pînă la căderea frunzelor; **Miorița**: Echipa de pe strada noastră; **23 August**: Dragoste și ură; **Donca Simo**: Nu-i pace sub măslini; **Ilie Pintilie**: Iulia; **8 Mai**: Ernst Thälmann; **Arta**: Vassa Jeleznova; **Volga**: Concert internațional, Intrecerile sportive prietenești; **1 Mai**: Soldatul victoriei (seria I-a); **Libertății**: Arena celor curajoși; **N. Bălcescu**: Crîngul de călini; **Rahova**: Petru cel Mare (seria I-a); **Olga Bancic**: Flăcări deasupra Asiei; **Boleslaw Bierut**: Cafeneaua de pe bulevard.

REDACȚIA: București, Piața Scînteii Tel. Nr. 7.81.00. Secția scrisori Tel. Nr. 7.00.81. DIFUZAREA: Tel. Nr. 6.88.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii